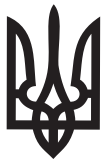
П'ЯТНИЦЯ , 16 ЧЕРВНЯ 2006 РОКУ. № 109 (3859)



ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

18 червня — День медичного працівника

«Кровні» діти



У переддень Дня медичного працівника репортери «Голосу України» побували в Центрі дитячої онкогематології й трансплантації кісткового мозку Охмадиту.

— Вам про досягнення чи проблеми наші розповідати? — спитала головний дитячий гематолог Міністерства охорони здоров'я України Світлана ДОНСЬКА (на знімку).

Ми розгубилися. Зазвичай люди в білих халатах діляться з пресою або бідами, або перемогами. А тут — два в одному. Але інакше, певно, бути не може. Адже мова йде про роботу в ім'я здоров'я та життя дітей. І кожен аналіз, в якому підскочили лейкоцити, сприймається як проблема, а вдала пересадка кісткової тканини — як шлях до видужання. Тут нема чужих дітей, тут усі кровні...

(Закінчення на 7-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.





СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Людям у білих халатах

Голова Народної партії, колишній глава парламенту Володимир Литвин привітав медичних працівників з професійним святом, яке відзначатимуть у неділю.

«Життя та здоров'я людини є найбільшою цінністю суспільства. Саме на вас, працівників найгуманнішої в світі професії, покладена велика відповідальність за збереження цього величезного скарбу, — йдеться у привітанні. — Обираючи таку нелегку професію, ви поклали своє життя на вівтар спасіння, віддаючи свої золоті руки та милосердне серце всім тим, хто потребує вашої допомоги». Володимир Литвин від щирого серця побажав щастя, добра, всіх благ, здійснення задумів та сподівань і міцного здоров'я медикам та їхнім родинам. І подякував людям у білих халатах за мужність і безмежну вірність своєму покликанню, за нелегку й самовіддану працю.

«Низький уклін вам і всенародна шана за те, що ви, незважаючи на складну ситуацію у сфері охорони здоров'я, незадовільне фінансування та низьку заробітну платню, продовжуєте бездоганно виконувати свій професійний обов'язок, беручи на себе тягар людського болю та страждань», — зазначив у своєму привітанні голова Народної партії.

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Перерва для консультацій

Ранкове засідання 15 червня

З обговорення кількості комітетів і їх відання розпочалося ранкове засідання Верховної Ради. На розгляд парламентаріїв було запропоновано три проекти постанов — дві від «Нашої України» і один від БЮТ.

Щоправда, критику викликала неузгодженість позицій «Нашої України» і, врешті, представник фракції Микола Поживанов відкликав свій проект постанови. Найбільше цьому документу дісталося за ліквідацію Комітету з питань пенсіонерів, ветеранів та інвалідів. Цього, на думку більшості парламентаріїв, робити ніяк не можна. По-перше, комітет за практикою роботи парламенту попереднього скликання був другим за кількістю звернень громадян і сьомим за законодавчою ініціативою. А по-друге, як зазначив народний депутат В. Сушкевич (фракція БЮТ), 14 мільйонів виборців, проблемами яких опікується комітет, цього ніколи не вибачать парламентаріям.

(Закінчення на 2-й стор.).

Міносвіти планує підвищити зарплату

«Ми знаємо сьогодні, хто такий Кличко, а хто такий заслужений учитель — не знаємо», — нарікає міністр освіти і науки Станіслав Ніколаєнко.

Щоб вирішити кадрову проблему в системі освіти, треба підвищити соціальний статус учителя, переконаний головний освітянин країни. З цією метою з 1 вересня міністерство планує підвищити зарплату вчителям. А загалом протягом року вона зросте на 25 відсотків. Нині середньостатистичний викладач вузу отримує 1700 грн., а шкільний педагог — 950. Це удвічі більше, ніж півтора року тому, проте недостатньо.

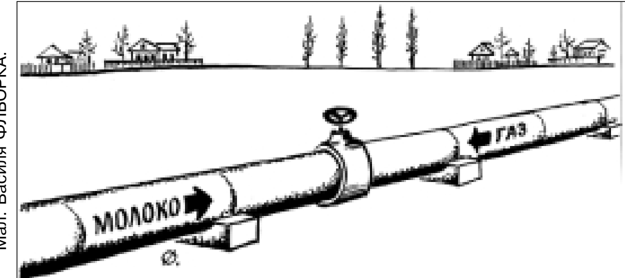
(Закінчення на 4-й стор.).

А решта все чудово

Незабаром 1 липня, і ціна на газ, опалення та гарячу воду зросте майже вдвічі. Ми з вами зі своїх кишень будемо рятувати компанію «Нафтогаз України», борги якої тільки за місяць збільшилися на 230 млн. доларів і становлять на сьогодні 700 мільйонів. Росіяни офіційно поки що не пропонували збільшити ціну на газ, який поставляється Україні, тож є надія, що і в другому півріччі паливо коштуватиме 95 доларів за тисячу кубометрів.

Причин для подорожчання імпортного газу в другому півріччі поки що нема, підтвердив в. о. міністра палива й енергетики Іван Плачков. Постачальник газу — російсько-швейцарська компанія «Росукренерго» — заявок на зміну ціни українській стороні ще не давала.

(Закінчення на 5-й стор.).



Мал. Василя ФЛЬОРКА.

■ НОВИНИ

Нове подорожчання?

Ціни на газ спричинять подорожчання промислових товарів. Такий прогноз зробив керівник Головної служби соціально-економічної політики секретаріату Президента Павло Гайдуцький. На його думку, в ряді галузей рентабельність значно знизиться, а отже, скоротяться податкові надходження, **інформує «Корреспондент. Net»**. Гайдуцький уточнив, що в різних галузях економіки зростання цін на випущену продукцію може варіюватися. Приміром, у хімічній промисловості (виробництво мінеральних добрив) прогнозується підвищення на 57—60%, у металургії та машинобудуванні — на 20—35%. «З огляду на зовнішню кон'юнктуру, це під силу промисловості. Звичайно, доведеться пожертвувати рівнем прибутку, рівнем рентабельності, але ми досягаємо головного: збалансованості ціни на енергоносії і продукцію промисловості», — впевнений керівник головної служби соціально-економічної політики. За його прогнозами, найбільше рентабельність знизиться в хімічній промисловості, однак залишиться позитивною.

Посіяли з перевиконанням, тепер зібрати б

За підсумками сівби ярих культур, оголошеними на нараді в Головному управлінні агропромислового розвитку Луганської облдержадміністрації, план виконано на 100,3 відсотка, **повідомляє «Події. com. ua»**. Ярими зерновими і зернобобовими культурами (без кукурудзи) цього року засіяно 219,0 тис. га, що на 11,3 тис. га більше, ніж планувалося. Кукурудза на зерно посіяна на 63,4 тис. га. Виконано прогнозні площі сівби соняшнику, картоплі й овочів.

(Закінчення на 5-й стор.).

КОРОТКО

■ Україна в січні—квітні імпортувала газу майже на 2 млрд. дол. — Держкомстат.

■ У Криму, на території Щолкінського міського пляжу, виявлено 46 мертвих бакланів.

■ Затримано мешканку Горлівки, яка мала намір вивезти за кордон старовинні церковні книги та ікони.

■ Двоє українців намагалися контрабандно вивезти до Москви 300 весільних суконь вартістю 90 тис. грн.

■ ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ І ВИГРАВАЙТЕ!

Продовжуємо публікувати списки пропозицій наших друзів, котрі люб'язно надають подарунки для передплатників газети «Голос України». Нам пропонують:

21. ЗАТ «Темп», м. Донецьк (президент — Микола Казаков) — курси лікування в Госпіталі Сітько.
22. Видавництво «Юрпрес», м. Донецьк (генеральний директор — Олександр Кучинський) — комплекти книг.
23. Літературно-художній журнал «Донбас» (м. Донецьк) (головний редактор — Віктор Логачов) — комплекти книг донецьких письменників.
24. ЗАТ «Берегиня», м. Чернігів (генеральний директор — Ніна Бас) — праски, спортивні костюми.

Хай усміхнеться вам удача!



Передплату на «ГОЛОС УКРАЇНИ» на друге півріччя 2006 року українською чи російською мовами можна оформити в будь-якому поштовому відділенні. Надсилайте до редакції копії квитанції на піврічну передплату п'ятиразового виходу газети — і ви станете учасником розіграшу грошових винагород та подарунків.



Міський голова Харкова Михайло Добкін розпорядився організувати його громадські приймальні в усіх районах міста. Відповідно до положення роботи громадських приймалень на місцях здійснюють фахівці департаменту діловодства Харківської міської ради

Дві доби провела Уповноважена Верховної Ради з прав людини Ніна КАРПАЧОВА в Личаківській чоловічій колонії №30 у Львові. Під час особистого прийому вона разом з колегами і у присутності представників ЗМІ та правозахисних організацій вислухала більш як сто ув'язнених

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Хтось зацікавлений у зростанні цін

Лист до Президента України та уряду з вимогою протистояти необгрунтованому зростанню цін і тарифів у комунальній сфері направили учасники засідання секції великих міст Асоціації міст України та громад, що відбулося в Дніпропетровську.

В обговоренні тарифної політики органів місцевого самоврядування в житлово-комунальній сфері взяли участь 35 із 50 міських голів мегаполісів, населення яких перевищує 100 тисяч мешканців. Учасники міжрегіональної наради наголошували на тому, що сьогодні в більшості міст ще не укладено нові угоди на забезпечення підприємств енергоносіями. Отож діють старі угоди, а газ уже надходить за новими цінами. За словами міського голови Запоріжжя Євгена Карташова, перед тим, як піднімати тарифи, слід передусім забезпечити прозорість формування цін на енергоносії, відійти від «ручного керування», а брати за основу тільки розрахунки фахівців. Міський голова Донецька Олександр Лук'янченко висловив подив: чому планують піднімати ціни на електрику саме тепер, коли, скажімо, атомна енергетика працює в нормальному режимі, а теплова енергетика завантажена роботою лише на 28—35 відсотків? До того ж, за його словами, з невідомих причин енергетики не забирають нині вугілля у необхідних обсягах із підприємств вітчизняної гірничо-видобувної галузі. Міський голова Харкова Михайло Добкін висловив стурбованість тим, що центральна влада прагне повністю перекласти розв'язання найскладніших загальнодержавних проблем на плечі органів місцевого самоврядування. А львівський міський голова Андрій Садовий додав: центральна влада робить багато такого, щоб опозиція на місцях мала реальні козирі проти роботи нинішніх органів самоврядування в житлово-комунальній сфері.

Щоб посилити вплив органів місцевого самоврядування на дії центральної влади в житлово-комунальній сфері, учасники наради вирішили найближчим часом створити координаційну раду з енергетичних питань при Асоціації міст і громад України. Затверджено також пропозиції асоціації до уряду з виходу із соціально-економічної кризи на місцях та в громадах держави внаслідок стрімкого зростання цін на енергоносії.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Обласна рада звернулася до гаранта

Позачергова сесія Донецької обласної ради у вівторок 105 голосами прийняла звернення до Президента України. Депутати вважають, що робота вищого законодавчого органу країни паралізована. Депутати стурбовані підвищенням цін на газ для населення, а також вважають, що в Україні «нагнітається ситуація відносно органів місцевого самоврядування, які прийняли на своїх сесіях рішення про надання російській мові статусу регіональної».

Обласна рада звернулася до глави держави з проханням вжити дієвих заходів із попередження подальшого погіршення соціально-економічної та політичної ситуації в державі, сприяти конструктивній роботі Верховної Ради.

Сесія також звернулася до Кабінету Міністрів з вимогою не приймати рішень про підвищення тарифів на енергоресурси без запровадження адекватних попереджувальних заходів для недопущення зниження життєвого рівня населення.

Категоричну незгоду з проектом рішення висловила фракція Соціалістичної партії. «Фракція СПУ не розуміє, навіщо на сесії обговорювати питання, які вже неодноразово обговорювалися», — заявив депутат-соціаліст Юрій Гримчак. А фракція блоку Наталії Вітренко вкотре наполягала на оголошенні Донецької області територією без НАТО. Однак цю пропозицію не було підтримано.

Ліна КУЩ.

■ ФОТОФАКТ

Активісти всеукраїнських профспілок та профоб'єднань, що створили профспілкову коаліцію України, пікетували Міністерство праці та соціальної політики із заявами про порушення прав незалежних профспілкових об'єднань, які не входять до ФПУ, а також Конституції та Конвенції МОП.



Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Перерва для консультацій

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 15 червня.
(Початок на 1-й стор.).

Інший проект «Нашої України», запропонований Юрієм Ключковським і Романом Зваричем, передбачав створення 25 комітетів і однієї спеціальної контрольної комісії з питань приватизації. Водночас пропонувалося створення двох нових комітетів і об'єднання комітетів соціальної політики і праці та пенсіонерів, ветеранів та інвалідів в один.

Збільшувати кількість комітетів недоцільно, наголошували депутати, бо це додаткові приміщення та зайва витрата бюджетних коштів. Тож підтримати обіцяли «бютівський» проект постанови, у якому збережена попередня кількість комітетів.

Утім, невизначеність із коаліцією далася взнаки під час голосування. За основу «бютівський» документ підтримав лише 181 депутат. Фракція Партії регіонів не дала жодного голосу, БЮТ — 123, «Наша Україна» — 5, СПУ — 33, КПУ — 20 голосів.

А загалом протягом обговорення постійно лунала теза: спочатку треба створити коаліцію, а вже потім визначатися щодо комітетів. Адже парламент можуть взагалі розпустити. Після невдалого голосування головуючий Олександр Турчинов (фракція БЮТ) оголосив 30-хвилинну перерву для узгодження подальших дій. Після її завершення він надав слово представнику «Нашої України» Роману Зваричу. Депутат повідомив, що робота сесії без коаліції є безперспективною. «Конституція передбачає 30-денний термін для створення парламентської більшості, але жодним чином не зазначає, що має робити у цей час парламент», — зауважив він. Для того, щоб вийти із ситуації, що склалася, Роман Зварич запропонував оголосити перерву у роботі сесії до 20 червня.

«Нашоукраїнець» також повідомив, що для пошуку консенсусу вони закликають усі політичні сили до проведення спільних консультацій. Крім того, він додав, що попередні консультації вже проведено з Партією регіонів, але «Наша Україна» залишається відкритою для всіх політичних сил, у тому числі для СПУ та БЮТ.



Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Петро Мельник, Володимир Поляченко, Станіслав Сташевський

Про те, що певні домовленості між «Нашою Україною» і Партією регіонів досягнуті, засвідчили результати голосування за пропозицію Романа Зварича. Партія регіонів — 174 голоси «за», БЮТ — 0, «Наша Україна» — 78, СПУ — 1, КПУ — 0. Усього за перерву до вівторка проголосувало 253 депутати.

Як зазначив лідер Партії регіонів Віктор Янукович, імовірно, буде створено коаліцію. Переговори, за його словами, йдуть плідно і не лише з «Нашою Україною», а з усіма фракціями та окремими депутатами. «На сьогодні ми маємо підписи більшості, — повідомив Віктор Янукович. — Але все ж таки ми хочемо створити коаліцію і працюємо над тим, щоб вона була стабільною. Нас не влаштовує просто депутатська більшість», — додав він.

А на думку Юлії Тимошенко, «Наша Україна» займається власним політичним самовбивством і хоче з собою взяти майбутнє України». Вона пообіцяла, що очолювана нею політична сила цього не дозволить. «Ми сьогодні відпрацьовуємо ретельну стратегію як поводитися, якщо «Наша Україна» зрадить Україну і створить коаліцію з Партією регіонів», — заявила вона. А запрошення до переговорів СПУ і БЮТ Юлія Тимошенко назвала безпорадністю. Водночас вона зазначила: «Заради майбутнього країни ми не вийдемо з переговорного процесу». Це, за її словами, станеться лише у разі створення коаліції між Партією регіонів і «Нашою Україною». Таку само позицію, за словами лідерки БЮТ, займають і соціалісти.

А на початку ранкового засідання народні обранці привітали із днем народження свого колегу Дмитра Святаша.

Олена ГОРБУНОВА.

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Плюс комп'ютеризація всього району!



На Придесенні з ініціативи народного депутата України **Віталія КОРЖА (на знімку)** започатковано реалізацію проекту «Створення та розвиток інформаційної інфраструктури Куликівського району Чернігівської області». З цього приводу у Куликівці відбулася нарада керівників району, сільрад та представників інвесторів. Перед присутніми виступив В. Корж, який повідомив, що головна мета проекту — дати школярам населених пунктів можливість доступу до інтернету, запровадити інформаційні технології в процеси управління районом, забезпечити відкритість районної влади для своїх громадян. Інвесторами ініціативи народного депутата України стали «Київстар», «ГЛОБАЛ ЮКРЕЙН», «СОФТ-ОНЛАЙН», «САЙФЕР», «ІНФОКОМ», «Українські приватні системи» та «Мережа АйТі-Консалтинг».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Голова облдержадміністрації відмовився від квартири

Чернігів. Голова Чернігівської облдержадміністрації Микола Лаврик вирішив відмовитися від виділених йому коштів для придбання житла (до цього він працював у Сумах). У зв'язку з тим, що на завершення проекту теплозабезпечення селища Ладан, де виникла критична ситуація з подачею тепла в помешкання тисяч жителів, не вистачає бюджетних асигнувань, він визнав за краще спрямувати власну «квартирну» суму на цю справу. Затверджено графік робіт з установлення нових котелень, які забезпечуватимуть селище теплом при значному зменшенні енерговитрат.

«Ми не допустимо, щоб Ладан перетворився на новий Алчевськ», — заявив Микола Лаврик на нараді, де йшлося про запобігання зриву опалювального сезону 2006—2007 років.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Хто бив чиновника?

На заступника одеського міського голови В'ячеслава Карєєва двоє невідомих зловмисників напали о 21 год. 45 хвилин в арці будинку, де він живе. Сорокарічного чиновника, який приїхав з відрядження, били важким предметом. А коли він спробував утекти від негідників, ті наздогнали його і продовжували бити.

З тяжкою відкритою черепно-мозковою раною В'ячеслава Карєєва було доставлено до 11-ї міської клінічної лікарні, де йому зробили операцію. Стан здоров'я заступника міського голови лікарі оцінюють як стабільно тяжкий, він не приходить до свідомості.

— За фактом нападу порушено кримінальну справу — ч.1 статті 121 Кримінального кодексу («Заподіяння тяжких тілесних ушкоджень»), — розповів «Голосові України» начальник кримінальної міліції, перший заступник начальника УМВС в Одеській області полковник Геннадій Подройко. Працює оперативно-розшукова група. Розглядають дві версії вчиненого злочину, пов'язані з колишньою діяльністю В'ячеслава Карєєва на посаді директора ТОВ «Інфоксводоканал» і його нинішньою роботою на посаді заступника міського голови.

● **Експрес-коментар**

ЕДУАРД ГУРВІЦ, одеський міський голова:

— В'ячеслава Володимировича Карєєва було призначено на посаду у квітні нинішнього року. Ми пов'язували з його призначенням роботу з реформування житлово-комунального господарства Одеси і розраховували на його досвід, на нестандартні підходи до роботи в цій галузі. Думаю, що мерзотників, які вчинили напад на нього, буде знайдено і покарано.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Тетяна ДЕМЧЕНКО: «Воювати з виконавчою владою не маю наміру»

Розмова з головою Миколаївської обласної ради Тетяною Демченко відбулася одразу після другої сесії новообраної ради. Сформовано фракції і комісії, затверджено регламент, обрано президію і заступників голови облради. На цій сесії прийнято рішення, що мали широкий резонанс не тільки в області, а й в Україні.

■ ХТО Є ХТО

Із досьє «Голосу України»

Демченко Тетяна Василівна народилася 21 грудня 1958 року в с. Куйбишівка Єланецького району. У 1981 році закінчила Херсонський сільськогосподарський інститут, за фахом — учений агроном. Працювала агрономом колгоспів імені XXII з'їзду КПРС та «40 років Жовтня», а з 1984 по 1988 р. — першим секретарем Єланецького райкому ЛКСМУ. В липні 1988 року стала заступником голови правління КСП «Авангард». У березні 1999 року призначена головою Єланецької райдержадміністрації. Депутат обласної ради четвертого скликання. Член Партії регіонів. З 5 травня 2006 р. — голова Миколаївської обласної ради п'ятого скликання. Заміжня. Виховує двох дітей.

— Так, справді, — каже Тетяна Василівна, — ці рішення — неоднозначні. Ми ухвалили: надати російській мові статус регіональної. Попри негативну реакцію окремих політичних сил, суспільних рухів, керівництва країни, органів прокуратури, більшість депутатів зробили свій вибір. Такі особливості регіону. Велика частина населення області, понад 60 відсотків, вважають себе російськомовними громадянами України. Серйозні труднощі виникають в освіті. Наші діти навчаються українською мовою, спілкуються російською, і в результаті — не знають ні ту ні ту, ні інших мов. Це питання на сесію було винесено не спонтанно. До його розгляду готувалися. Ще на першій сесії створили спеціальну комісію, до складу якої ввійшли представники всіх восьми фракцій ради. Були вивчені чинні законодавчі акти, на які ми спиралися під час ухвалення рішення. Це і ратифікована Хартія, і закони колишньої УРСР, що продовжують діяти. Депутати прийняли звернення до Верховної Ради з цього питання. З другого боку, ми розуміємо, що законодавча база — недосконала, і можливий протест прокурора на наше рішення. Але принципово важливо, щоб держава чула своїх громадян. На сесію виносилися й інші пропозиції. Від фракцій БЮТ, соціалістів і «Нашої України». Депутати від цих політичних сил виступали проти того, щоб російська мова мала статус регіональної. Але дивно, що самі народні обранці формулювали свої висловлювання винятково російською.

— Цікаво почути вашу думку з приводу ще одного рішення, що його сьогодні активно коментують. Депутати ухвалили заслухати на наступній сесії звіт голови облдержадміністрації. Передбачається висловити недовіру?

— Хочу одразу розвіяти можливі кривотлумачення. Дві депутатські фракції — Партія регіонів і Блок Наталі Вітренко — порушили питання про соціально-економічну ситуацію в області, виконання бюджету і делеговані облдержадміністрації повноваження. І це цілком нормально. Адже депутатський корпус оновлено на 90 відсотків. Люди просто не в курсі всього, що відбувається в області. А з огляду на наближення жнив, підготовку до зими, підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги, депутати цікавляться, яких заходів вживає виконавча влада. Звідси — рішення заслухати виконавчу владу і стимулювати до активних дій. Ми чудово розуміємо і бачимо, що населення області не задовольняє нинішній стан справ. Про це свідчать результати виборів. Провладна партія набрала до обласної ради лише 3 відсотки голосів виборців. Ми просто хочемо вивчити ситуацію і прийняти правильне рішення, як виправити справи і як змусити владу активніше працювати на благо людей. І не потрібно вбачати в цьому прагнення усунути голову облдержадміністрації з обійманої посади.

— Ви з нинішнім главою облдержадміністрації, як то кажуть, із різних політичних таборів. Вас висунула і підтримала Партія регіонів, Олександр Садиков — представник «помаранчевої команди». Чи не вплине це на продуктивну роботу виконавчої і представницької влади?

— Незважаючи на загальноприйняту думку про обов'язкову в такому випадку конфронтацію, я категорично проти цього варіанта. З головою облдержадміністрації ми визначилися, що працювати будемо спільно. Завдання в нас одні. Не вважаю за потрібне вести закулісні ігри і створювати напруга між облдержадміністрацією й обласною радою. Єдине висловила побажання: щоб на заходи, які проводить виконавча влада, запрошували і представників органів місцевого самоврядування. Наприклад, за час керівництва областю А. Садиковим ні керівники районних рад, ні депутати жодного разу не брали участі в колегіях. На нараду з головними редакторами районних газет, знов-таки, не запросили голів районних рад. Хоча райради є засновниками газет. Думаю, треба повертати забуту практику. Від консолідації, спільних дій виконавчої і представницької влади, зрештою, залежить добробут громадян. В нас і так дуже багато проблем, щоб ми воювали ще й у політичному плані.

— До речі, про проблеми. Вам, як колишньому керівникові сільського району, главі приватного сільгосппідприємства, складності розвитку АПК відомі не з чуток. З перших ваших дій зрозуміло, що пріоритет за цією сферою. Які, крім цих питань, треба буде розв'язати невідкладно?

— На порядку денному — Чорноморський суднобудівний завод. Буквально в перший день роботи я підписала розпорядження про створення робочої групи з вивчення ситуації на ЧСЗ. З причалу СП «Нібулон» спостерігала за тим, що відбувається на заводі. Думала, може, хоч щось заворушиться, людина з'явиться або кран запрацює. Тиша, ніде нічого не працює. У планах роботи створеної комісії — підготовка питання на сесію. Важливо прийняти потрібне, розумне рішення, що дало б ефект. Але особисто я вважаю, що ситуацію, яка склалася на заводі, можна вирішити тільки на рівні Президента. Може, за тією схемою, за якою було проведено реприватизацію «Криворіжсталі». Бо, якщо йти шляхом нескінченних судових розглядів, апеляцій, касацій, — від заводу взагалі нічого не залишиться. Багато упущень було в нашої облдержадміністрації.

— Із 120 депутатів обласної ради 82 — жителі Миколаєва. А представництво від районів — одна—дві особи. Врадіївський, Казанківський, Снігурівський, Арбузинський райони взагалі не мають своїх депутатів. Чи не станеться так, що інтереси цих районів не будуть враховані?

— Ми внесли пропозиції, особливо великим фракціям, закріпити депутатів обласної ради за всіма районами. Може, хтось з депутатів звідти родом, може, в когось родичі чи інтереси бізнесу. Різні можуть бути підходи. Але мета — охопити діяльністю депутатів облради всі райони. Це, по-перше. По-друге, ми пропонуватимемо, щоб кожен депутат обласної ради мав свою конкретну депутатську справу. Мандат депутата обласної ради не може бути почесним. Він має бути діловим, робочим, і людина мусить чітко знати, що в неї є конкретна депутатська справа.

Розмовляла Олена ІВАШКО.

Міський голова спростовує

Чинний міський голова м. Бровари (Київська обл.) Віктор Антоненко спростовує інформацію про факти тиску на кандидатів на цю посаду. «На сьогодні у Броварах жодних погроз немає», — сказав він на прес-конференції в Києві після заяви одного з кандидатів у мери про погрози. — «На сьогодні, — цитує керівника Броварів «РБК-Україна», — жодної офіційної заяви від жодного кандидата (у мери міста) не існує». При цьому чиновник посилався на прокурора міста, міліцію й УСБУ.

На його думку, як повідомляє далі інтернет-видання, це один із випадків, коли один з кандидатів втрачає підтримку людей і починає вдаватися до чорного піару. Разом з тим міський голова не виключив можливості, що «є дзвінки, але вони не політичні, а винятково фінансові». «Якщо окремі кандидати витрачають мільйони коштів на перші вибори, то зараз настає час, коли потрібно про ці кошти звітувати, а можливо, й повертати», — прозоро натякнув В. Антоненко.

Вигляд полігона загрозливий

Полігон для складування твердих побутових відходів у Першотравневій балці досі не прийнято держкомісією. Причина — неповністю виконані проектні рішення. Але, незважаючи на це, полігон функціонує. Вже п'ять років сюди звозять сміття з 86 тисяч гектарів — така територія Севастополя. За словами начальника держуправління екоресурсів Севастополя Володимира Артеменка, останнім часом активізувався процес розповання двох загороджувальних дамб, які захищають місцевість від території смітника. Адже полігон уже накопичив 2,4 млн. кубометрів відходів. Ця маса може не втриматися й посунути вниз, у Чорну річку, яка забезпечує місто питною водою.

Тетяна КУРАКІНА.

Суцільна БЮТеризація...

■ РЕГІОН: ПОЛІТИЧНИЙ СПЕКТР

«Розбір польотів» у новообраних районних та міських радах розпочався з перших сесійних засідань. Переможці виборчих перегонів — «бютівці» — заходилися розширювати владний плацдарм уздовж і вшир. Причому так енергійно, що ледь не зіткнулися лобами зі своїми помаранчевими соратниками.

Хто переміг — той замовляє «музику»

Найближчі друзі-суперники Блоку Юлії Тимошенко — «нашоукраїнці» безнадійно відстали на виборчих перегонах від фаворитів. Як результат, «бютівці» зайняли 33 місця у Черкаській обласній раді, а представники НСНУ — 13. Стільки само мандатів здобули й соціалісти.

Так само, з тріумфом та 25-ма мандатами, всілися лицарі «української Жанни д'Арк» у крісла депутатів черкаської міськради. Натомість партійці з «Нашої України» та СПУ вдовольнилися, відповідно, 8-ма і 4-ма «корочками» депутатів. Майже така ж кількість місць дісталася «Регіонам», Народному блоку Литвина та комуністам. До міського «магістрату» пробилися три соратники Інни Богословської з партії «Віче».

На організаційних сесіях органів місцевого самоврядування «тимошенківці» недвозначно дали зрозуміти: хто переміг — той і замовляє «музику». Даремно «нашоукраїнці» — керівники області сподівалися переконати лідерів перегонів поділитися владою «по-братерському». Тобто, залишити досвідченого голову облради, члена НСНУ Віктора Павліченка на наступну каденцію, а заступником обрати молодого «бютівця». Черкаські провідники Блоку Юлії Тимошенко, наслідуючи незламний характер свого партлідера, і не думали поступатися. Навіть партнерам по коаліції.

Головою облради на першому організаційному засіданні депутати обрали члена ВО «Батьківщина», голову Чорнобаївської райдержадміністрації 43-річного Володимира Греся. Першим заступником став екс-голова, «нашоукраїнець» Віктор Павліченко і просто заступником — соціаліст, голова Жашківської райдержадміністрації Михайло Марценюк. З одинадцяти постійних депутатських комісій обласного органу самоврядування сім очолили «бютівці». «Крихти» — по дві комісії — доручили НСНУ та СПУ. «Регіоналам», «народникам» Литвина та комуністам, котрі мають у своїх списках колишніх народних депутатів України, впливових керівників, не дісталося нічого.

Атаки на своїх

За «накатаним» сценарієм розгорталися події у Черкаській міській раді. Там за відсутності міського голови (тутешні вибори мера 26 березня суд визнав такими, що не відбулися) депутати без тягнини обрали секретарем міськради «бютівця» Анатолія Каленчука. Дві районні ради міста Черкас також очолили представники блоку «залізної леді».

Аналогічна картина склалася і в більшості органів місцевого самоврядування. У тринадцяти з двадцяти існуючих в області райрад владу взяли на себе соратники Юлії Тимошенко. По дві ради очолили соціалісти і «литвинівці», по одній «костенківці» і представники «Пори-ПРП». Шоковані «нашоукраїнці», котрих не обрали керувати жодним районним «парламентом», як футболісти, що програють з розгромним рахунком і «всуху», гарячково почали шукати вихід з неприємної ситуації. І таки знайшли. Новообраний голова Корсунь-Шевченківської райради Володимир Рябошапка, висуванець Партії регіонів, благородно погодився перейти до лав НСНУ. Втім, на це були й об'єктивні причини: більшість депутатських голосів таки належала помаранчево-демократичній коаліції.

У Смілянській райраді вже на другому сесійному зібранні представники «леді Ю» та соціалісти спробували внести до порядку денного питання про недовіру голові райдержадміністрації. До того ж голосування відбувалося за присутності шести депутатів-«бютівців» обласної ради, котрі спеціально прибули на сесію. Обурена підступами учорашніх соратників керівник району Мар'яна Герасименко звернулася з відкритим листом до Юлії Тимошенко та Олександра Мороза.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

■ ФОТОФАКТ



Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Біля Верховної Ради України ГП «Пора» вручила жовті картки політичним гравцям за порушення правил політичної гри та сподівань українських уболівальників.

НОВИНИ
П'ЯТНИЦЯ, 16 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 109 (3859)

Івано-Франківська область у січні-травні наполовину збільшила відрахування до державного і місцевих бюджетів — до 767 млн. грн.

Член президії «Нашої України», народний депутат Борис БЕСПАЛИЙ вніс до Верховної Ради законопроект про скасування низки пільг для депутатів та їхніх помічників-консультантів



■ У НОМЕР

Гроші на газ

Для стабілізації фінансово-економічного стану в житловому секторі з державного бюджету цього року виділено 2 млрд. грн. на погашення заборгованості минулих років і різниці тарифів на теплову енергію, послуги з водопостачання і водовідведення, що надаються населенню. Про це на засіданні Кабміну заявив в. о. Прем'єр-міністра України Юрій Єхануров, **передає «ForUm»**.

Замах на Святого Юра

У Львові в середу 34-літній чоловік намагався підпалити архікафедральний собор Святого Юра Української греко-католицької церкви. Чоловік з'явився в соборі з каністрою суміші бензину, дизпалива і мазуту. Він розлив рідину від центрального до правого входу поза храмом, а також усередині собору біля копії Туринської плащаниці. Ті, хто молився у храмі, не дали йому підпалити суміш, **передає «Інтерфакс-Україна»**. Собор Святого Юра у Львові вважається головною святинею греко-католиків.

Метро затонуло

Учора **в Києві** на 12 хвилин припинився рух на наземній частині Святошинсько-Броварської лінії столичного метрополітену. Як **повідомили «Голосу України» у відділі зв'язків з громадськістю київського метро**, причина — засмічення каналізації на відкритій трасі. Завдяки оперативним діям працівників підземки небезпечна ситуація була швидко ліквідована, рух поїздів відновлено.

■ ФОТОФАКТ



Фото Юрія РИЛЬЧУКА (Укрінформ).

На Трійцю в Дем'яновім лазі, що на околиці Івано-Франківська, відбувся мітинг-реквієм за жертвами репресій. На знімку: Дмитро Верхоляк (псевдонім Дуб) — ветеран УПА, в'язень концтаборів з 25-річним строком.

Даєш захист металургів!

Соціальний пакет ВАТ «Запоріжсталь» за всіма позиціями є одним з найкращих у галузі і становить більш як 100 мільйонів гривень. Середньомісячна заробітна плата одного робітника виросла минулого року на 18 відсотків і в середньому становить 1803 грн. На загальних зборах у середу акціонери одного з найбільших металургійних підприємств України прийняли рішення направити на виплату дивідендів 15,275 млн. грн., збільшити статутний фонд ВАТ «Запоріжсталь» на 450 млн. грн. (до 660 920,445 тис. грн.) Збільшення проводиться з метою обміну часток у статутних фондах товариств, що приєднуються, на акції ВАТ «Запоріжсталь». Це п'ять компаній: ТОВ «Торговий дім «Запоріжсталь», ПІІ «ТОВ «Стіл Трек», ТОВ «Торговий дім вогнетривів», ТОВ «ВТП «Запоріжсталь-Інвест-Торгпром», ТОВ «Центросталь». Як зазначив член наглядової ради ВАТ «Запоріжсталь» Олександр Шиханов, об'єднання «Запоріжсталі» зі своїми найбільшими партнерами дасть можливість значно збільшити рентабельність основної діяльності, підвищити ринкову капіталізацію, оптимізувати постачання сировини. До того ж запоріжсталівці приділяють не менше уваги і підвищенню рівня охорони праці й екологічної безпеки на виробництві. Тільки торік на утримання установок з очищення повітря і води, утилізації відходів комбінат освоїв 63,3 млн. грн., а капітальні вкладення в нові природоохоронні об'єкти становили понад 90 млн. грн. Нині «Запоріжсталь» за обсягом виробництва входить у четвірку найбільших підприємств України.

Національна рада України з питань телебачення і радіомовлення висловлює щире співчуття члену Національної комісії з питань регулювання зв'язку Мазуру Віктору Олексійовичу з приводу трагічної загибелі **сина Олексія.**

Молодь вчиться на юристів, а працюватиме в полі?

Більш як половина випускників ще не визначилася з майбутнім фахом та вищим навчальним закладом, в якому хоче навчатися. Це підтверджують результати соціологічного опитування, що проводило Бюро статистичного аналізу. Дніми ці дані було оприлюднено на прес-конференції.



Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

Ті, хто визначився, керувалися такими чинниками, як вартість навчання та безпроблемність вступу до вузу. Як з'ясувалося, випускники зовсім не прагнуть навчатися у вузах з кваліфікованим педагогічним колективом. Головне, щоб професія була престижна, — юрист, економіст, адвокат. Дипломи саме з такими спеціальностями здебільшого хочуть отримати цьогорічні випускники. Однак, за словами директора Бюро статистичного аналізу Наталі Гасаненко, несподіванкою опитування стало те, що збільшилася кількість охочих працювати в сільськогосподарській і промисловій сферах, а також у готельному бізнесі.

Проте не завжди бажання молоді відповідає потребам ринку праці. Про це заявив голова представництва в Україні рекрутингової компанії «Pedersen§Partners» Ігор Кабузенко. Він попереджає, що популярні нині серед випускників професії юристів та економістів через п'ять років не матимуть попиту. Щодо майбутніх професій, які напевне будуть затребувані на ринку, то, як прогнозують фахівці, в найближчому майбутньому не вистачатиме спеціалістів у галузі обслуговування та у сфері інвестицій.

Наталя ШВЕЦЬ.

До речі

Американські випускники не відзначаються оригінальністю. Вони також вважають, що професії юристів та економістів — найпопулярніші. Проте останнім часом, як і в нас, ринок цих спеціалістів там перевантажений. У США престижно здобути також професію лікаря. Найпопулярніші серед британських студентів професії програмістів, дизайнерів та юристів. Однак, як стверджують експерти, у Британії не вистачає більш як 100 тисяч програмістів.

Міносвіти планує підвищити зарплату

(Початок на 1-й стор.).

Міністерство працює і над виплатою заборгованості із зарплат вчителям, яка досі зберігається. За словами Станіслава Ніколаєнка, поступово вирішують і житлову проблему працівників галузі. Торік квартири отримали близько 600 шкільних учителів.

Здобутком пан Ніколаєнко вважає проведення цього року у школах незалежного зовнішнього тестування. Він пообіцяв: його результати будуть визнані усіма вузами. Проте визнав наявність певних проблем щодо цього. Цікаво, що від 5 до 10 відсотків анкет зовнішнього тестування виявилися чистими: вочевидь, їх власники не впоралися із завданням. За словами міністра, багато дітей взагалі залишаються поза межами навчальних закладів з різних причин.

Міносвіти підготувало кілька законопроектів, спрямованих на реорганізацію системи. Зокрема, дошкільна освіта стане обов'язковою для всіх дітей. А щоб зберегти сільські школи, планують знизити наповнюваність класів до 25 чоловік.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Молитва на вустах в'язнів

У Рівненському слідчому ізоляторі, де утримується майже півтисячі в'язнів, облаштовано каплицю. Звести її допомогли парафіяни місцевої Свято-Троїцької церкви. А ось оформляли каплицю ті, кого доля закинула до виправного закладу. Зокрема, розписував стіни Юрій Герасимчук. З її появою у програмі виховної роботи слідчого ізолятора з'явилася ще одна цікава та корисна програма — духовна, від якої чекають хорошого результату. Адже відвідати недільну службу бажаючих удесятеро більше, ніж може вмістити каплиця. Подібний храм уже є в Полицькій виправній колонії, що у Володимирецькому районі.



Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Луганські телевізійники оголосили голодовку

П'ятнадцять журналістів Луганської обласної державної телерадіокомпанії (ЛОДТРК) оголосили голодовку на знак протесту проти звільнення головного редактора новин Євгена Соломіна. Про це заявила учасниця акції «Протестуємо!» Тетяна Кузнець. Причиною звільнення Соломіна від займаної посади, за словами в. о. генерального директора компанії Віталія Гаркуші, стало те, що він, як редактор, порушив хронометраж мовлення, ставлячи під загрозу виконання державного замовлення. Сам Євген Соломін вважає, що головний мотив конфлікту — політичний. Коли у випуску новин «Події» журналісти спробували розповісти про виниклу ситуацію, ефір за наказом керівників ЛОДТРК було просто відключено. Новини в ці дні виходять тільки в записі, після ретельної перевірки керівництва.

Частина журналістів телекомпанії вважає, що звільнення головного редактора новин незаконне, і вимагають від керівництва повернення Євгена Соломіна на попередню посаду. Останній рік після президентських виборів, за словами Соломіна, колектив працював без тиску, але сьогодні, коли в області і в самій телерадіокомпанії змінилося керівництво, свобода слова опинилася в небезпеці. Екс-головний редактор вважає, що його звільнення не останнє. Репресії чекають на всіх тих журналістів, котрі звернулися з листом до Президента України Віктора Ющенка, поставивши запитання: чи не доведеться луганським телеглядачам дивитися зовсім інші новини, що вигідні окремим приватним особам?

Цікаво, що за кілька днів до конфлікту журналісти компанії запропонували підписати договір про взаєморозуміння. У документі, зокрема, сказано, що керівництво компанії гарантує невтручання у випуск програм. Проте телебоси відмовили в тому, щоб ця угода ввійшла в рамки колективного договору.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Пташина смерть

У селі Піски Буринського району Сумської області, де виявлено пташиний грип, за станом на вчорашній день вилучено й утилізовано 19015 голів домашньої птиці. Про це повідомили в МНС України. Додатково створено 9 груп для вилучення домашньої птиці в жителів села. Загалом в епіцентрі захворювання працює 24 групи. Бригади фахівців обласної та районної СЕС продовжують епідеміологічні обстеження дворів і дезинфекційні заходи. Виплачено компенсацію за вилучену домашню птицю 130 селянам на загальну суму 199 тис. 980 гривень.

Тим часом у Криму на території Щолкінського міського пляжу знайшли 46 мертвих бакланів. Унаслідок огляду було встановлено, що загиблі птахи перебували у воді протягом 3—4 місяців, **повідомляє УНІАН**. Декількох птахів відправлено на експертизу до лабораторії Кримської Республіканської ветеринарної медицини Сімферополя.

І вчора ВООЗ підтвердила смерть від пташиного грипу ще одного жителя Індонезії. Отже, на цей момент лабораторія в Гонконгу підтвердила 52 випадки зараження індонезійців вірусом пташиного грипу, 39 з яких закінчилися летально. Минулого місяця в Індонезії стався справжній «вибух» смертності від пташиного грипу: кожні п'ять днів від нього помирали по дві людини.

На знімку: в жителя села Піски забрали останню курку.

■ ФОТОФАКТ



Фото Ігоря КАРОЛЯ (Укрінформ).

Подорожні нотатки помаранчевих документалістів

Учора в Києві оприлюднили результати конкурсу «Краща українська книга», який проводив журнал «Кореспондент». Книжкове змагання тривало понад три місяці. Оцінювали твори і експерти, і звичайні читачі.

У номінації белетристика переміг твір Тараса Прохасько «З цього можна зробити кілька оповідань». Друге і третє місця посіли Сергій Жадан з подорожніми нотатками «Anarchy in the Ukr» та Любко Дереш з романом «Архе».

У номінації документалістика провідною темою стала помаранчева революція. Лідером було визнано творіння модної письменниці Оксани Забужко «Let My People Go». «Ця книга, — як сказала переможниця, — задокументовані відчуття від подій кінця 2004 до початку 2005 років». На другому місці — «Хроніка помаранчевої революції» Данила Яневського. Отримуючи нагороду, лауреат назвав цей день найкращим. Щоправда, потім уточнив: «На цьому тижні». А третю позицію поділили Сергій Кузин з твором «Донецька мафія. Антологія» та книга Костянтина Стогнія «Кримінал».

Переможці отримали грошові премії у розмірі 5 тисяч гривень за перше місце та півтори тисячі — за друге і третє.

Тетяна ПАСОВА.

Якщо у крані немає води, то відключили за борги

Енергетична компанія «Дніпроблененерго» відключила за борги управління Аульського районного господарства комунального підприємства «Облводоканал». Це підприємство забезпечує водою Дніпропетровськ, а також міста в області: Дніпродзержинськ, Новомосковськ і Павлоград. Загалом без водопостачання залишилися 1,5 мільйона мешканців області, **повідомляють «Українські новини»**. Аргументом для такого кроку, з точки зору «Дніпроблененерго», є загальний борг управління Аульського районного водопровідного господарства, який на 1 квітня становив 194,7 мільйона гривень загалом, а зокрема за 2006 рік — 7,860 мільйона.

А решта все чудово

(Початок на 1-й стор.).

Отже, є надія, що й до кінця року імпортне паливо коштуватиме 95 доларів за тисячу кубометрів на кордоні Росії й України.

«У нас був підписаний контракт на 5 років, і він сьогодні діє, і на друге півріччя він діятиме, і ніхто не збирається його змінювати, і нема жодних пропозицій щодо зміни цих контрактів. Ціна залишається, ціна за транзит залишається, єдине, що ми відпрацювали, — обсяги до кінця року», — заявив Іван Плачков.

За умовами контрактів, «Росукренерго» може запропонувати змінити ціну коли завгодно, і українська сторона протягом 10 днів буде змушена знайти причини для збереження нинішньої ціни, але є й погані новини: за місяць борг «Нафтогазу» за імпортне паливо збільшився на 230 мільйонів доларів і нині досягає 700 мільйонів. Таких надзвичайних боргів Україна вже давно не мала. Для їх погашення «Нафтогаз» бере кредит. Перші 200 мільйонів, імовірно, надасть нідерландський банк «Ай-бі-ен Амро». Готується угода ще на 300 мільйонів доларів. А решту «Нафтогаз» спробує реструктуризувати. Сам міністр назвав фінансове становище «Нафтогазу» дуже тяжким.

Відносини з Туркменистаном поки що також не поліпшилися. Перспектив купувати газ напряму ще нема, тому знов готується зустріч Віктора Ющенка й Сапармурата Ніязова. 63 мільйони газового боргу Україна обіцяє погасити до кінця року.

Міністр палива запевняє, що вже зараз газовики готуються до нового опалювального сезону й потроху закачують газ у підземні сховища. Встановлено план: до кінця року мати власного палива в сховищах 16 мільярдів кубометрів.

Посіяли з перевиконанням, тепер зібрати б

(Початок на 1-й стор.).

Тим часом сільгоспвиробники стурбовані, чим збирати врожай. Зокрема, про це йшлося на «круглому столі» у Києві «Жнива без комбайна: українська реальність». Нині аграрні підприємства забезпечено технікою лише на 40—50 відсотків, і та фактично виробила свій амортизаційний ресурс. Через це селяни втрачають щорічно третину вирощеного врожаю, а країна наближається до деіндустріалізації аграрного виробництва, що може призвести до натурального господарювання і поставити державу в продовольчу залежність. Тому мета «круглого столу» — узагальнення пропозицій сільськогосподарських товаровиробників, виробників і розробників нової сільськогосподарської техніки, сервісних підприємств, наукових установ щодо програмних принципів державної технічної політики в агропромисловому комплексі.

Одним наркоканалом менше

У Харкові під час спроби збути 200 таблеток екстазі за 24 тис. грн., **передає «ЛІГА»**, було затримано наркоторговця. Операцію здійснили співробітники Головного управління з боротьби з організованою злочинністю Міністерства внутрішніх справ України разом з Управлінням з боротьби з організованою злочинністю Харківської та Луганської областей.

У такий спосіб було ліквідовано канал незаконного постачання з Києва до Луганська особливо небезпечної психотропної речовини. З'ясувалося, що затриманий є одним із «зв'язкових» цього каналу. У наркоторговця вилучено гроші в сумі 12 тис. грн., засоби мобільного зв'язку, а також банківські електронні картки.

Вл. інф.

Чотири метри сала!

Дніпропетровський кухар Руслан Гаврилюк створив найбільший бутерброд країни. Заввишки він становить два з половиною сантиметри, завдовжки — чотири метри три сантиметри, а завширшки — три метри. Незвичайну страву виробили у формі карти України із сала вепра, подрібненого з часником, на чорному хлібі. Попереднє досягнення кухарського мистецтва становило три на три метри і не відзначалося особливим рецептом та оригінальністю форми, **повідомляє «5 канал»**.

■ СВІТ КОРОТКО

ЛИТВА

Новий прем'єр?

Прем'єр-міністром Латвійської Республіки стане соціал-демократ Зідмантас Бальчитіс. Президент Литви Валдас Адамкус підписав декрет про тимчасове призначення, і тепер його кандидатуру має обговорити і затвердити Сейм. Нагадаємо, що колишній прем'єр-міністр Литви Альгірдас Бразаускас подав у відставку наприкінці травня після того, як розпалася правляча коаліція.

КИТАЙ

Саміт ШОС

Лідери Росії, Китаю, Узбекистану, Таджикистану, Казахстану і Киргизії, які входять у «Шанхайську організацію співробітництва», обговорили такі питання, як боротьба з тероризмом і співробітництво в економічній сфері. Як спостерігачі були присутні керівники Ірану, Пакистану, Індії, Монголії та Афганістану. Президент РФ Володимир Путін обговорив із президентом Ірану Махмудом Ахмаді-Неджадом конфлікт навколо ядерної програми Тегерана. Іранський президент подякував Путіну за підтримку і попросив захистити його країну від Заходу.

ШРІ-ЛАНКА

Теракт: загинули діти

У центральній частині острова на закладеній на шляху міні підірвався пасажирський автобус. Унаслідок могутнього вибуху загинули 58 осіб. Серед загиблих не менш як 15 дітей. Ще 45 пасажирів отримали поранення різного ступеня тяжкості і їх доправлено до лікарні. За попередніми даними, теракт здійснили бойовики із тамільської сепаратистської організації «Тигри звільнення «Таміл ілама», які воюють на релігійному ґрунті.

ВІРМЕНІЯ

Причини не розкривають

Вірменській владі стали відомі причини катастрофи авіалайнера А-320, що сталася 3 травня неподалік від Сочі, однак інформацію цю вони поки що нікому не передадуть. За словами прем'єр-міністра Вірменії Андраника Маркаряна, її зберігатимуть до офіційного висновку міжурядової комісії з розслідування причин катастрофи. У катастрофі загинули 113 осіб.

ФРАНЦІЯ

Сороса оштрафовано

Верховний суд Франції остаточно визнав винним одного із найвідоміших фінансистів світу Джорджа Сороса у використанні інсайдерської інформації і оштрафував його на 2,2 мільйона євро. Справа ця сягає далекого 1988 року. Тоді мільярдер довідався про недружнє поглинання банку, яке готувалося, але так і не відбулося, і використав цю інформацію під час купівлі-продажу. Використання таких відомостей при торгівлі на біржі заборонено.

ППО вчилася протидіяти терористам



Фото прес-служби Міністерства оборони.

В Україні завершилися дводенні тренування чергових сил протиповітряної оборони. Вони проходили під керівництвом начальника Генерального штабу генерал-полковника Сергія Кириченка. ППО вчилася діяти в умовах загрози терористичних актів та інших форс-мажорних обставин. Зокрема, забезпечення важливих державних об'єктів з реальним перебазуванням ланок винищувальної, бомбардувальної та транспортної авіації на аеродроми, що дислокуються в Хмельницькій, Рівненській і Миколаївській областях, тощо.

На знімку: під час навчань.

Квартира для сиріт

На Різькому проспекті відкрилася соціальна квартира для підготовки і влаштування в прийомну родину неповнолітніх, що залишилися без піклування батьків — сиріт або дітей, чиїх батьків позбавили прав на виховання. Це унікальний проект, аналогів якому на сьогоднішній день у Північно-Західному регіоні Росії ще немає.

«Домашня група» формуватиметься з дітей, які за юридичним, соціальним статусом можуть бути життєвлаштовані в прийомні родини. Робота з цими дітьми буде спрямована на підготовку їх для проживання в такій сім'ї. Дітей навчатимуть ведення хатнього господарства, вирішення побутових питань, правил поведінки в компактній родині, розподілу соціальних ролей. У наданій спеціалізованій соціальній квартирі буде створено умови проживання за сімейним типом.

Соціальні педагоги відзначають, що така практика дасть дітям можливість скоріше адаптуватися в нових родинах й уникнути труднощів.

Тетяна КРАВЧУК.
Санкт-Петербург.

ДЕНЬ
П'ЯТНИЦЯ, 16 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 109 (3859)

■ СПОРТ

Перший «млинець» не глевкий, а жахливий…

Футбол. Дебют збірної України у фіналі чемпіонату світу завершився болючою поразкою, прикрим провалом. Як же так сталося? — запитують сьогодні численні прихильники синьо-жовтої команди. Адже все нібито йшло нормально — команда, маючи пристойні умови для роботи, здавалося, підійшла до відповідального старту на доброму рівні. І ось таке ганебне фіаско. Чому?..

Після матчу і прес-конференції, коли вже залишали стадіон, вдалося поговорити з Крістофером Даумом — знаменитим і авторитетним німецьким тренером, котрий дуже успішно працював удома, зокрема, з «Байєром» (Леверкузен). Тепер у нього закінчується тривалий контракт із турецьким «Фенербахче». Співрозмовник бадьоро крокував на ... милицях. З'ясувалося, що він травмувався, коли катався взимку на лижах. І недавно переніс операцію на стегні.

Отже, пан Даум, зокрема, сказав: «У відбірковому циклі збірна України виступала як потужна, добре вишколена й упевнена у власних силах команда. Я бачив її матч у Стамбулі проти Туреччини, де вона не тільки переконливо виграла (3:0), а й діяла потужно і злагоджено протягом зустрічі. А ось у Лейпцигу була якась стояча гра, млявість. Мені важко тут поставити діагноз. Знаю Олега Блохіна як хорошого тренера. Тому, думаю, йому вдасться, зробивши аналіз, і в бойових умовах налагодити командні дії. Тоді в наступних поєдинках ми побачимо зовсім іншу українську збірну».

Справді, наш перший «млинець» виявився не глевким, а жахливим. Як уже писалося раніше, протягом першого тайму на нашій половині поля спостерігалися суцільні «окопи». Але вони не врятували. І наша команда була двічі тяжко «поранена». Зрозуміло, що відігратися за такого перебігу подій (0:2) і з таким класним суперником було майже нереально. Тим більше початок другого тайму приніс нові прикрощі. Суддя «намалював» досить сумнівний пенальті, як це було видно на кількох телеповторах (у ложі преси в кожного журналіста був персональний телемонітор), і показав Ващукові червону картку. Все, як кажуть, приїхали!

Щоправда, ці події певною мірою розізлили українських футболістів. Хоча суперник і продовжував диктувати умови, в наших таки були моменти принаймні «розмочити» рахунок. На 61-й хвилині Воронін ефектною дугою пробив, і м'яч мало не влучив у «дев'ятку». А через дванадцять хвилин українці розіграли одну з небагатьох своїх комбінацій. Воробей, заглибившись у штрафний іспанців, відкинув м'яча на Реброва. З таких положень гріх не влучати. Але Сергій пробив вище...

Просто по-людськи можна лише поспівчувати Блохінові. Ясно, що не такого дебюту чекав він від свого колективу. На прес-конференції Олег Володимирович говорив майже без притаманних йому емоцій. Але чітко і конкретно. По-перше, всю вину за поразку він узяв на себе. А далі, відповідаючи на запитання журналістів (до речі, в'їдливих і принизливих не було), намалював таку картину:

— Зважте, прошу, на мій стан тепер. Коли побачу відеозапис гри, тоді зможу дати конкретніші оцінки того, що відбулося. Я ніколи не обговорюю дії арбітра. Не збираюся порушити традицію і сьогодні. Однак, як на мене, пенальті не було, і вилучення Ващука не заслужене. Тепер у мене додалося клопотів. І так маємо проблеми із захистом. Важко сподіватися на Чигринського і Яценка, котрі з «молодіжки» прибули з травмами. Треба сушити голову над побудовою варіанта лінії оборони на наступний поєдинок.

Однак не дії арбітра були визначальні в зустрічі. Іспанія — чудова команда, фаворит. Її перемога цілком заслужена. Ця збірна, гадаю, на нинішньому чемпіонаті підніметься високо.

Рахунок 0:4 — це ганебно і сумно, але не найбільша трагедія. Найстрашніше те, що наша команда не боролася, не виявила бажання, ігрової дисципліни, бойового духу, який їй допомагав раніше. Мої підопічні програли в боротьбі. Весь час відставали від суперника на один такт.

І ще про неприємне. Маємо окремих надто зманіжених гравців, яким було дуже жарко і некомфортно. Але парасольку над ними і водичку за ними не носитимуть.

Насамкінець хочу вибачитися перед усіма нашими вболівальниками за таку ганьбу. Запевняю, більше таке не повториться.

...Цікавим був інший матч у нашій підгрупі, за яким спостерігав наш «розвідник» Володимир Веремєєв. Фаворити зустрічі — тунісці — лише в компенсований час врятувалися від поразки. Їхня нічия з саудівцями дуже доречна для нас. Але треба насамперед самим вийти із психологічної ями і налаштуватися на наступний поєдинок зі збірною Саудівської Аравії 19 червня в Гамбурзі.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ *(з Лейпцига).*

Табло чемпіонату

ЧС—2006. Німеччина. Фінальна частина. Груповий раунд. 14 червня. **Група А. Німеччина—Польща. 1:0.** Дортмунд. «Вестфаленштадіон». 63 700 глядачів. **Гол:** Нойвілл, 90+1. **Вилучено** Соболевського (Польща, 75).

Група Н. Туніс—Саудівська Аравія. 2:2. Мюнхен. «Альянц арена». 60 000. Джазірі, 23, Джаїді, 90+3 — Аль Катані, 57, Аль Джабер, 84.

Іспанія—Україна. 4:0. Голи: Хабі Алонсо, 13, Вілья, 17, 48, Торрес, 81.

Іспанія: Касільяс, Пернія, Пуйоль, Хаві, Торрес, Гарсія (Фабрегас, 77), Хабі Алонсо (Албельда, 55), Рамос, Маркос Сенна, Вілья (Рауль, 55), Пабло. **Тренер** — Луїс Арагонес.

Україна: Шовковський, Несмачний, Тимощук, Єзерський, Русол, Шевченко, Гусєв (Шелаєв, 46), Воронін, Гусін (Воробей, 46), Ващук, Ротань (Ребров, 64). **Тренер** — Олег Блохін.

Попереджено: Русола, 17, Єзерського, 53. **Вилучено** Ващука, 47.

Арбітр — Массімо Бузакка (Швейцарія).

Лейпциг. «Центральштадіон». 43 000 глядачів.

Ласкаво просимо до Ямельниці!

■ СПРОБУЙ І ВИГРАЙ

Віктор Сідлецький із села Ямельниця, що в Сколівському районі, приїхав по свій виграш — м'ясорубку — разом із односельцем. Богданові Кіндратишину, багаторічному передплатнику «Голосу України», пощастило під час попереднього розіграшу подарунків. Він загітував і сусіда передплатити газету. Родина Сідлецьких уперше взяла участь у розіграші і одразу ж виграла. Гості із Ямельниці запропонували створити там корпункт «Голосу України» і запросили приїхати на Трійцю. У мальовничому гірському селі, за їх словами, є багато цікавого для нашої газети.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.



На знімку: переможці розіграшу призів «Голосу України» Віктор Сідлецький (**праворуч**) та Богдан Кіндратишин.

Фото автора.

Щоб не забували про передплату



Поштовики Малинського району Житомирщини перші в області досягли рівня передплати на «Голос України» на друге півріччя, що був на початок року. Тетяна Чушенко, яка зовсім недавно очолила Малинський центр поштового зв'язку, враховує ту обставину, що літні «жнива» для поштовиків складніші, ніж зимові: в людей чимало клопотів, пов'язаних з роботою на присадибних ділянках. Зайняті боротьбою з бур'янами та колорадським жуком, вони просто забувають про те, що потрібно продовжити передплату. Нагадав їм про це, зокрема, день передплатника, проведений працівниками пошти в найбільш людному місці — на міському ринку.

Олексій КАВУН.
Фото автора.

■ ТЕМА

Коли поближчає НАТО?

Огляд листів сьогоднішньої «Теми» — відносини суспільства та влади: конкретних громадян і політиків, котрі обіймають вищі посади у владі і які часто й уособлюють її, владу. Але спробуємо поговорити з тими, хто критикує матеріали цієї рубрики. На мій погляд, вони — найкращий аргумент правильності позиції нашої газети.

«Піднімайте дух народу...»

«У кожному випуску «Голосу України» автор «Теми» повідомляє, що влада нічого не вміє і не робить. А ви, пані Писанська, звідки така смілива взялися? Давно читаю газету, але про вас дізналася лише за нової влади. Які претензії до влади, за якої можна базікати про все що завгодно? Ось уже й до статків Президента дісталися, залізли в чужу кишеню. То чому в газету пишете? Пишіть у компетентні органи, там розберуться з Президентом, а заодно й з вами. У вас усі злодії, а уряд дурний. Навіщо ви пригнічуєте дух народу? Ви його повинні піднімати, натомість: до ЄС ми не готові, в НАТО — теж. З такими журналістами, як ви, ми ніколи не будемо готові. Ну хоч би раз написали: «Люди, бережіть дерева, не смітіть на вулицях, дівчата, не оголяйтеся, не обтягуйте з.... А ви все про владу та ще й нетактовно, міряючи всіх на свій аршин. Якщо у нас стане чисто, то й НАТО стане ближче. Нецивілізована ви людина».

Так пише А. Навроцька з Рівного. Вона — серед тих читачів, котрі вважають, що публікації «Теми» «шкодять суспільству, не сприяють вихованню патріотизму та любові до рідної землі».

Ця частка читачів вважає, що владу та високопосадовців критикувати не слід, бо це «підриває їх авторитет, а в громадян розвиває дух непокори». Скажімо, Володимир Ковальов з Мерефи Харківської області обурюється: «Ну, їй-Богу, як можна так ненавидіти народ і землю, на якій живеш, щоб у своїх статтях лити лише бруд на владу, яка хоче захистити честь і гідність своєї країни і свого народу».

Критикувати чи любити?

Такі само висновки роблять й інші наші читачі, зокрема Світлана Притула з Миргорода, П. Шпорта з Лубен, Олексій Гаврилюк з Києва та чимало інших, котрі з певних причин не вказали своїх імен. На їхню думку, треба не критикувати владу, а «вболівати за неньку Україну, бо й без критики пересічний українець уже ні в що не вірить». Деякі з них, захищаючи можновладців, особливо тих, які всє-таки оприлюднили декларації і статки яких виходять за межі їхніх офіційних зарплат, пишуть, що громадяни ще й мають пишатися: вони начебто нічого не приховали...

Є серед наших читачів навіть захисники можновладців, котрі за державний кошт ведуть розкішний спосіб життя, мовляв, це їхня особиста справа. Неймовірно, але навіть життя не за статками дітей деяких можновладців не викликає осуду в частки наших читачів, котрі написали до газети: мовляв, якщо батьки можуть їм улаштувати такий рай, то чому ні? Ці читачі звинувачують автора «Теми» в тому, що вона не пише «про злочини минулої влади, яка була ще гірша».

Тож — критикувати владу чи краще боротися за чистоту вулиць? Журналіст, на думку деяких читачів, повинен дбати про авторитет можновладців і не зазирати в їхню «чужу кишеню», а тим паче — не порушувати дуже неприємні для наших керманичів теми. Іншими словами, ЗМІ знову мають стати, як за радянських часів, «приводними пасами партії»?

Але чому не самі представники влади, а журналісти мають дбати про їхній авторитет? І чи така вже й приватна справа наших можновладців — їхні доходи? Адже коли у міністра, глави уряду чи Президента доходи вищі, ніж зарплати, а з їхніми маєтками та квартирами не порівнюється навіть заокеанські мільярдери (бізнесом вони не мають права займатися), то постає запитання: «Звідки такі гроші?» Водночас уряд іде на поклін до закордону, коли хворіють наші діти. Це якщо кому пощастить. А скільки хворих помирає, бо бракує коштів на лікування! Годі й казати про безпритульних дітей, старих, кинутих державою напризволяще. Чи морально членам нашого уряду та іншим високопосадовцям у такому разі користуватися супердорогими автомобілями, будувати вілли й займати багатогектарні угіддя? Саме за це вони обіцяли притягнути до відповідальності представників старої влади. Чому «не притягнули» — запитання риторичне. Не говорити про це, бо влада — рідна?

Жаль, що сьогодні бракує газетної площі для листів тих, хто підтримує публікації рубрики «Тема». Скажімо, Володимира Гриневича зі Жмеринки, А. Прокопенка з Одеси, А. Шубка з Полтави, В. Гутири з Лубен, Михайла Сокура зі Сніжного Донецької області та ще багатьох-багатьох читачів, котрі пишуть: «Рубрика «Тема» подає події і коментарі до них саме так, як ми думаємо».

Читач із Шостки Юрій Скедин пише, що мешканці його під'їзду — «незаможні пенсіонери». Тому кожен з них не може передплачувати «Голос України». Тож передплачують один примірник на всіх і не лише разом читають газету, а й обговорюють її. А публікації рубрики «Тема» для них — не тільки компас у світі подій, а й «ковток свіжого повітря».



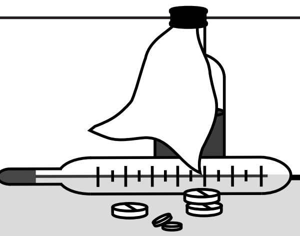
А вчора на моє ім'я надійшла бандероль з Кіровська Луганської області від читачки Галини Лукащук: кілька коробок смачних цукерок — до вже минулого Дня журналістики. Пані Галино, хоч і не заведено у нас брати подарунки, але дякую вам і від імені моїх колег, кому дісталися солодощі до ранкової кави...

Валентина ПИСАНСЬКА.



Фото Марії КОРНІЙЧУК.

У селищі Томашгород, що у Рокитнівському районі на Рівненщині, гостинно відчинила двері для відвідувачів нова лікарська амбулаторія сімейної медицини — краща в області. Вона обслуговуватиме не лише томашгородців, а й мешканців довколишніх сіл Крута Слобода, Заверіччя, Томашгород (Сехи), Єльне.



«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Амбулаторія сімейної медицини для села

— Наше населення постраждало від наслідків аварії на ЧАЕС, тому відкриття такого сучасного закладу дуже чекала вся громада, — каже селищний голова Томашгорода Іван Власик. — А особливо батьки, адже із 4680 мешканців більш як тисяча — діти.

Медзаклад обладнаний усім необхідним, має новенький автомобіль «швидкої допомоги». А здоров'ям пацієнтів, як і багато років раніше, опікуватиметься династія лікарів Остапенків, яку поважають і якій довіряють місцеві жителі.

На новосілля депутати Рівненської обласної ради батько та син Григорій і Віктор Мінічі подарували медикам від колективу ВАТ «Рокитнівський склозавод» кольоровий телевізор. Та й інші гості прийшли не з порожніми руками.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: династія томашгородських лікарів Остапенків.

«Кровні» діти

(Початок на 1-й стор.).

Дмитрикові ще немає трьох років. Але вже рік він живе з діагнозом «лейкемія». У відділенні трансплантації кісткового мозку хлопчика готують до операції. Підготовчий період — довгий, сама ж операція триває годину-півтори, як звичайне переливання крові. А поки що майбутня зірка футболу дивиться чемпіонат світу по телевізору в своєму боксі й виходить потренуватися в лікарняний коридор...

П'ятнадцятирічний Віталик з Рівненської області **(на знімку)** — старожил відділення. Лікарі кажуть: у нього «неслухняна» лейкемія, нестандартний випадок. Традиційне лікування хіміотерапією не допомогло. Хлопчині зробили пересадку кісткового мозку від донора — молодшої сестрички. Потім був рецидив і друга операція.

Хіміотерапія рідко буває без побічних ефектів. У Віталика — руйнується кісткова тканина на коліні. Тепер треба впоратися і з цим.

— За основним захворюванням ліками тут забезпечують. А от для лікування побічних усе доводиться купувати самим, — каже тато Віталика. Він слюсар на Рівненській АЕС. Однак медичними термінами оперує не гірше від лікаря: синова хвороба навчила. — У цьому відділенні і лікарі, і лікування дуже відрізняються в кращий бік від обласних лікарень. Вже повірте. Ми багато чого пройшли ...

Ліки закуповуються державним коштом за двома національними програмами — «Діти України» та «Онкологія». Їх бюджет — до 20 млн. грн. на рік. Ці гроші покривають приблизно 70% основних потреб хворих у медикаментах. Батьки ж витрачають гроші на так звану допоміжну терапію.

Найпоширеніша недуга в списку захворювань дитячої онкології — лімфобластна лейкемія (від 300 до 400 випадків на рік). Щоб провести курс лікування такому малому пацієнтові, тільки на медикаменти потрібно щороку 10—15 тисяч доларів.

— Дитяча онкологічна захворюваність в Україні нижча, ніж середня в Європі. Але радіти не варто. Така статистика — результат недообліку хворих, — пояснює Світлана Донська. — Наш регістр онкозахворювань добре організований. Але погано «інформований». До нього не доходить реальна картина захворюваності: адже пухлини головного мозку «осідають» у нейрохірургії, пухлини мигдалин — у лор-інститутах і т. д. Тому недораховуємо пацієнтів.

Одна з найбільших проблем дитячих гематологів — відсутність препаратів крові. Лікарі змушені самі їх готувати.



Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Хоча, згідно з європейською стандартизацією, у нас має бути від тисячі до півтори тисячі дітей, що страждають на онкологію. А виходить десь 800. Усі повинні бути проліковані відповідно до європейських стандартів. Інакше потім обійдеться дорожче.

Світлана Донська каже, що дитяча гематологія створювалася в 70-х роках минулого століття. І, на щастя, вціліла. В обласних лікарнях або онкодиспансерах лікують стандартний перебіг хвороби. Якщо випадок складний, дітей госпіталізують у київський центр. А тут роблять усе можливе й неможливе, щоб допомогти маленькому хворому перемогти небезпечну недугу.

Одна з найбільших проблем дитячих гематологів — відсутність препаратів крові. Лікарі змушені самі їх готувати. За словами трансфузіолога відділення трансплантації кісткового мозку Яни Ковган, вони працюють зі своїми перевіреними донорами. А батьки оплачують послуги донора. Так, під час лікування лімфобластної лейкемії потрібно 10—15 переливань крові. Договірна ціна за одне кровоздавання — 130—140 грн. Та коли йдеться про життя дитини, ніхто не торгується. В Україні поки що немає банку донорів кісткового мозку. Щоразу їх доводиться шукати, добирати і перевіряти.

Ольга ВІТЕР.

Ринкова економіка небезпечна для фігури

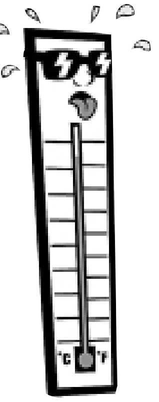
У США опубліковано дослідження Університету Сент-Луїса, що свідчить: жителі країн Західної Європи і колишнього СРСР почали страждати на ожиріння після того, як економіки їхніх країн перейшли на ринкові рейки.

При цьому людей, які страждають на ожиріння, у Західній Європі тепер менше, ніж у пострадянських країнах. Ожиріння найменше вразило Норвегію (лише 6 відсотків норвежців мають ненормально велику вагу). Найбільшою мірою ця проблема торкнулася Угорщини (19 відсотків), Росію і Литву (по 18 відсотків).

Головними причинами зайвих кілограмів стали психологічні стреси, пов'язані з реформами; зміна режиму роботи (наприклад, різке збільшення кількості людей, які працюють у офісах та на комп'ютері); експансія мереж швидкого харчування; поява численних магазинів, де продають дешеві упаковані продукти (наприклад, чипси, печиво), які зручно їсти на ходу; а також масова гіподинамія населення.

Апельсиновий та грейпфрутовий соки зміцнюють кістки

Регулярне вживання апельсинового і грейпфрутового соків перешкоджає розвиткові остеопорозу — такий висновок американських вчених.



Остеопороз — захворювання, яке характеризується зменшенням щільності кісток, що прогресує. Здебільшого хвороба розвивається після 50 років; найчастішим її проявом є переломи шийки стегна, хребців або трубчастих кісток. У США на остеопороз страждають 2 мільйони чоловіків і 8 мільйонів жінок. У нашій країні — близько 3 мільйонів громадян має цей діагноз.

Дослідники довели, що і грейпфрутовий, і апельсиновий соки збільшували активність антиоксидантів, що сприяють поліпшенню щільності кісткової тканини.

Антиоксиданти — вітаміни, мінерали та інші натуральні складові — перешкоджають розвиткові раку, серцево-судинних захворювань і інсульту, вважають учені. Цитрусові містять близько 400 активних складових. Який саме з них сприяє поліпшенню міцності кісток, точно невідомо, однак дослідники припускають, що такою речовиною є лимоноїд.

На підтримку грудного годування



Фото з архіву «Голосу України».

Грудне годування — оптимальне природне харчування для новонародженого, це біологічна та емоційна основа розвитку немовляти, а також один із головних чинників зміцнення здоров'я матері. Про це йшлося на прес-конференції з нагоди початку освітнього проекту на підтримку грудного годування «Молочні джерела», що проводиться Інститутом педіатрії, акушерства та гінекології, Академією медичних наук, Головним управлінням охорони здоров'я та МОЗ спільно з компанією NUTRICIA — спеціалістом з дитячого харчування.

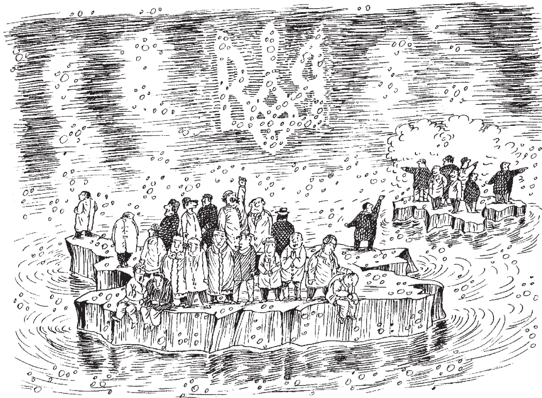
Як заявив журналістам керівник відділу проблем харчування та соматичної патології дітей раннього віку Інституту педіатрії, акушерства та гінекології Олег Геннадійович Шадрін, материнське молоко містить оптимальну кількість і співвідношення білків, жирів, вуглеводів, вітамінів та мінеральних речовин, а також гормони, ферменти, антимікробні, імунні та біфідогенні тіла. Водночас практика грудного годування стає дедалі менше популярною. За даними соціологічних досліджень, 28 відсотків молодих батьків не розуміють переваг природного годування перед штучним. За раннього припинення грудного годування у немовлят спостерігається загальне підвищення захворюваності, формується порушення психомоторного розвитку, спостерігається недостатність йоду, що може призвести до зниження розумового розвитку дитини, формування білково-енергетичної недостатності харчування, недостатність вітаміну А та амінокислот може спричинити погіршення зору.

Освітній проект «Молочні джерела» — перший соціальний проект на підтримку грудного годування, який спрямований на інформування та освіту батьків. В його рамках заплановано тренінги для батьків, безплатні консультації лікарів, проведення тижня грудного годування та лікарська конференція «Функціональне харчування та його вплив на імунітет та здоров'я дітей раннього віку». Засновники цього проекту мають надію, що він сприятиме поширенню та продовженню практики грудного годування.

Олена КОЛОМІЄЦЬ.



ЕВОЛЮЦІЯ ВЛАДИ



XIII. «Країна потребує президентської

Виконавча гілка

Прем'єр-міністр проти закону про Кабмін

У грудні 2001 року Верховна Рада повернулася до розгляду багатостраждального проекту закону «Про Кабінет Міністрів України». Зазначимо, що його нова редакція пройшла перше читання ще в березні 2001-го, але згодом на пропозицію Прем'єр-міністра Анатолія Кінаха парламент відклав його подальший розгляд на невизначений термін. Натомість було створено тимчасову спеціальну комісію Верховної Ради (її очолив заступник Голови Верховної Ради Степан Гавриш), перед якою стояло завдання узгодити депутатський законопроект із пропозиціями Президента та Кабінету Міністрів. Якщо врахувати, що до того Президент шість разів застосовував право вето до ухваленого парламентом закону про Кабмін, то стане зрозуміло, що завдання перед тимчасовою спеціальною комісією стояло дуже складне. Проте 13 грудня 2001 року законопроект було ухвалено у другому читанні. Водночас Верховна Рада доручила спеціальній комісії узгодити розбіжності з деяких проблемних питань. Наприклад, якщо уряд наполягав, щоб закон про Кабмін містив норму про призначення державних секретарів міністерств та їх заступників Президентом, то більшість членів спецкомісії справедливо вважали, що питання призначення держсекретарів міністерств має регламентуватися законом про центральні органи виконавчої влади. А закон «Про Кабінет Міністрів» повинен визначати лише статус держсекретаря Кабміну та його заступників. Також уряд заперечував проти внесення до законопроекту положення, яким (відповідно до ст. 55 Конституції України) надавалося право оскаржувати в судах загальної юрисдикції акти Кабінету Міністрів. Парламент відмовився врахувати і це зауваження та, незважаючи на заперечення держсекретаря Мін'юсту Олександра Лавриновича і держсекретаря Кабміну Володимира Яцуби, 17 січня 2002 року ухвалив закон «Про Кабінет Міністрів» у новій редакції.

29 січня Голова Верховної Ради Іван Плющ передав закон «Про Кабінет Міністрів» на підпис Президенту, однак той уже вчетверте відмовився поставити під документом свій автограф і 13 лютого повернув його до парламенту для повторного розгляду. Цього разу глава держави не погоджувався із закладеною до закону нормою, за якою прем'єр повинен був проводити консультації з приводу призначення членів уряду з керівництвом Верховної Ради та головами комітетів. Глава держави пропонував, щоб консультації стосовно кандидатури прем'єра і членів уряду проводилися лише з головами тих фракцій та груп, які сформують парламентську більшість. Крім того, до закону пропонувалося внести норму, за якою заступників керівників центральних органів виконавчої влади, заступників держсекретаря Кабміну, держсекретарів міністерств та їх заступників має призначати не Кабінет Міністрів, а Президент. Відповідно, на думку глави держави, участь у засіданнях уряду та урядових комітетів мають брати не заступники міністрів (ці посади пропонувалося ліквідувати взагалі), а держсекретарі відповідних міністерств.

Найуразливішим місцем цієї пропозиції Президента була та обставина, що вона, базуючись винятково на положеннях Указу «Про чергові заходи щодо подальшого здійснення адміністративної реформи в Україні», суперечила ч. 2 ст. 120 Конституції України, за якою «організація, повноваження і порядок діяльності Кабінету Міністрів України, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади визначаються Конституцією і законами України». Ще одне заперечення Л. Кучми стосувалося можливості оскаржувати рішення уряду в судах загальної юрисдикції — глава держави пропонував закласти норму, за якою акти Кабінету Міністрів могли скасовуватися лише Президентом або Конституційним Судом. Однак ця пропозиція також суперечила Конституції України, зокрема ч. 2 ст. 55, яка «гарантує право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб», та ч. 2 ст. 124, за якою «юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають в державі». Отже, можемо логічно припустити, що Президент, подаючи до парламенту вочевидь неприйнятні пропозиції, прагнув зберегти наявний стан речей, що давало йому змогу повністю контролювати виконавчу владу, але не відповідати за результати її діяльності.

Здавалося б, у посиленні політичної ролі Кабінету Міністрів та розмежуванні владних повноважень, а отже, й відповідальності мав бути зацікавлений прем'єр А. Кінах. Проте він не тільки цілковито солідаризувався з позицією глави держави, а й оцінив прагнення Верховної Ради ввести діяльність уряду в законодавче русло (згідно з положеннями ст. 92 Конституції України) як намагання послабити президентську вертикаль. «Ми впевнені, що спроба, зокрема на основі цього закону, послабити президентську вертикаль влади в умовах дуже складного перехідного періоду, істотно погіршить загалом важливість формування ефективної державної соціально-економічної політики та ефективність державного управління», — зазначав він. (ПіК, №8, 2002 р.). Глава уряду небезпідставно припускав, що за нову редакцію закону про Кабмін голосуватиме уже новий склад Верховної Ради. Забігаючи наперед, зазначимо, що 28 листопада 2002 року вже новий склад парламенту, в якому начебто існувала пропрезидентська більшість, знову відхилив усі принципові зауваження Президента та віддав 306 голосів за нову редакцію закону «Про Кабінет Міністрів». Але глава держави 24 грудня 2002 року знову наклав на цей закон вето. Щоб завершити епопею із законопроектом «Про Кабінет Міністрів», додамо: він «завис» у парламенті аж до 9 лютого 2006 року, коли на пропозицію Голови Верховної Ради Володимира Литвина рішення про його ухвалення внаслідок неподолання вето Президента було скасоване. На думку законодавців, цей крок мав відкрити шлях до напрацювання нового законопроекту під нові повноваження уряду, бо після внесення у 2004 році змін до Конституції ухвалений 2002-го закон про Кабмін перестав відповідати положенням Основного Закону. Але, як бачимо, поки що не відкрив...



28 травня 2002 року. Новообраний Голова Верховної Ради В. Литвин: «Я хотів би, щоб уся Верховна Рада була парламентською більшістю, щоб не ділити парламент на певні частини».



18 червня 2002 року. Під час виступу Президента України у Верховній Раді з посланням. Л. Кучма: «Країні потрібна діюча парламентська більшість».

Методом «переконливого мордування»

31 березня 2002 року в Україні відбулися чергові парламентські вибори, а 14 травня Верховна Рада нового скликання розпочала свою роботу. Під час парламентських перегонів питання адміністративної реформи та реформи виконавчої влади відійшло на другий план, проте головні їх учасники не раз висловлювали своє бачення майбутніх відносин у трикутнику Президент—парламент—уряд. Лідер «Нашої України» Віктор Ющенко головною передумовою майбутніх змін вважав чітку структуризацію парламенту, «щоб у ньому відбулася політична сила, яка через більшість взяла б на себе відповідальність за формування уряду та економічний курс. А якщо немає політичної більшості, розпускається парламент». Натомість лідер блоку «За єдину Україну» та глава адміністрації Президента Володимир Литвин, відповідаючи на запитання, чи не припускає він, що саме Верховна Рада повинна формувати уряд і якби не могла цього зробити, то мусила б саморозпуститися, зазначав: якщо у Верховній Раді сформують ефективну більшість, унормують діяльність опозиції, то Президент готовий поступитися певною частиною своїх повноважень для того, щоб парламент брав участь у формуванні уряду, щоб була колективна відповідальність («Голос України»,15 березня 2002 р.). А лідер СПУ Олександр Мороз узагалі наполягав на радикальному перерозподілі повноважень: «Уряд має виконувати домінуючу роль в організації економічного життя і взагалі реалізації внутрішньої політики. За такої моделі прем'єр фактично виконує обов'язки канцлера. Але водночас він має бути підконтрольний парламенту. Принципово важливо, щоб парламент формував уряд, уряд погоджує свою програмну діяльність з Верховною Радою на основі засад внутрішньої і зовнішньої політики, які, у свою чергу, затверджуються парламентом. Якщо уряд працює неуспішно, то може бути відправлений у відставку рішенням Верховної Ради» («Голос України», 29 березня 2002 р.).

Тим часом опозиційні парламентські фракції («Наша Україна», БЮТ, СПУ та КПУ), в котрих формально налічувалося 228 депутатів, мали всі підстави розраховувати на реалізацію власного сценарію. Проте 17 травня «Наша Україна» запропонувала всім політичним силам у парламенті підписати договір про спільні дії. Цей документ передбачав не лише процедуру розподілу керівних посад у Верховній Раді, а й унаслідок утворення «політично відповідальної парламентської більшості» розподіл усіх посад, які затверджує парламент. Крім того, гіпотетична більшість зобов'язувалася якнайшвидше ухвалити закони «Про Кабінет Міністрів», про парламентську більшість та опозицію, внести зміни до Закону «Про місцеві держадміністрації», зокрема стосовно виборності глав держадміністрацій.

Та вже 28 травня ці плани «Нашої України» зазнали фіаско — в парламенті було створено пропрезидентську більшість, яка віддала 226 голосів за обрання Головою Верховної Ради Володимира Литвина. Такий розвиток подій став можливий насамперед тому, що до лав нової більшості приєдналися сім представників «Нашої України» та один — від КПУ. Тож після обрання керівництва парламенту В. Ющенко назвав процедуру створення більшості «переконливим мордуванням» та заявив, що «адміністративний ресурс, який цинічно використовувався під час парламентських виборів, було брутально застосовано і в стінах парламенту, а Верховна Рада України фактично перетворилася на підрозділ адміністрації Президента».

«Або створюйте більшість, або вибачайте, панове...»

18 червня 2002 року в парламенті зі

(Продовження. Початок у №№ 242, 247 за 2005 р., у № 67 за 2006 р.).

переходу до парламентсько-республіки...»

щорічним посланням виступив Президент України. Зазначивши, що «основною метою нового етапу адміністративної реформи є створення ефективної системи державного управління, яка відповідала б стандартам демократичної правової держави», глава країни закликав депутатів врегулювати відносини між гілками влади та утвердити механізми їх ефективної співпраці на основі створення коаліційного уряду. «І здоровий глузд, і світова практика свідчать про те, що передумовою створення такого уряду є стабільна парламентська більшість. Коли таку більшість буде створено, я готовий обговорювати з її представниками, під її програму всі актуальні питання, в тому числі про склад уряду (коаліційного чи іншого), зокрема, питання про особу прем’єра. Але якщо такої більшості створити не вдасться, якщо ми матимемо більшість фіктивну, ситуативну, більшість тільки за назвою — тоді вибачайте, панове, але ми залишимося з нинішніми, обумовленими Конституцією, механізмами формування уряду», — наголосив він. На думку Л. Кучми, цього можна було досягти через внесення таких змін до Конституції, які створювали б можливості для переобрання недієздатного складу парламенту. «Я маю на увазі право Президента розпускати парламент, якщо він не здатний створити діючу більшість», — уточнив Л. Кучма. До того ж глава держави зазначив, що не заперечує проти ухвалення закону, який врегулював би процедуру імпічменту Президенту, оскільки «демократичній країні потрібні механізми парламентського контролю, які позбавляли б Президента можливості порушувати Конституцію і закони». Утім, багатолітня і безрезультатна епопея з ухваленням закону про Кабмін свідчить, що парламент міг безліч разів ухвалювати закон та долати вето Президента, але якщо глава держави не бажав, щоб він набував чинності, то просто відмовлявся його підписувати. Та хоч би як там було, а послання засвідчило: Л. Кучма почав підготовку до другої спроби внесення змін до Конституції. «Саме цього вимагають результати всеукраїнського референдуму», — нагадав він депутатам.

Водночас Голова Верховної Ради В. Литвин, коментуючи "по гарячих слідах" послання Президента, висловився проти негайного внесення змін до Конституції, «бо хоч система держуправління в багатьох викликає нарікання, але ревізія Основного Закону небезпечна тим, що різні сили зажадають переробити його «виключно під себе». Схожу позицію мав і Леонід Кравчук, котрий заявив, що фракція СДПУ(о) вважає: «...зміни поки що не потрібні, оскільки вони не на часі. Окрім того, реально змінити Конституцію поки що неможливо» («Голос України», 27 червня 2002 р.). А на думку координатора міжфракційного блоку «Єдина Україна» Сергія Тігіпка, якщо й треба вносити якісь зміни до Конституції, то «найперше додаткові повноваження потрібні Президенту». Ці висловлювання пояснювалися тим, що у пропрезидентській фракції розуміли: їм не вдасться імплементувати результати квітневого референдуму 2000 року. Та сам Президент прагнув і надалі залишатися ініціатором конституційних змін. Тим паче що на противагу законопроекту глави держави про імплементацію результатів всеукраїнського референдуму, ще у 2001 році було подано альтернативний законопроект за № 0999 про внесення змін до Конституції (його співавтори — представники опозиційних фракцій Олександр Мороз, Сергій Головатий, Петро Симоненко, Володимир Філенко, Георгій Крючков, Анатолій Матвієнко). О. Мороз зазначав, що у цьому законопроекті «йдеться про порядок, процедуру та підстави формування більшості або коаліції, їх право на формування Кабінету Міністрів, підзвітність Кабміну Верховній Раді. За Президентом пропонуємо залишити низку важливих функцій, але не таких, що дають змогу організувати авторитарне правління». Після парламентських виборів 2002 року схожі ідеї висловив і лідер «Нашої України» В. Ющенко. «Ми виступаємо за впровадження пропорційної системи виборів до Верховної Ради, внесення до Конституції норми про формування парламентської більшості силами, які здобули перемогу на виборах, та за формування уряду парламентською більшістю», — сказав він напередодні шостої річниці Конституції України. Тим часом Юлія Тимошенко, загалом підтримуючи необхідність конституційних змін, зазначала, що це мають бути «не такі зміни, які перетворюють Україну із президентсько-парламентської республіки на парламентську або парламентсько-президентську. Бо що означає перевести президентсько-парламентську форму правління у парламентську? Сьогодні фактично керівника виконавчої влади обирають усім народом, а за умов парламентської республіки справжнього керівника виконавчої влади обиратимуть народні депутати» («Голос України», 27 червня 2002 р.).



16 вересня 2002 року. Учасники акції «Повстань, Україно!» голосують за усунення Л. Кучми від влади.

Опозиція підтримує наміри, але не дії влади

Станом на середину 2002 року на політичному полі склалася така диспозиція: пропрезидентські сили за інерцією продовжували говорити про внесення змін до Конституції за результатами всеукраїнського референдуму 2000 року (які передбачали посилення ролі Президента), хоча водночас вони усвідомлювали нереальність такого розвитку подій, тоді як опозиція не лише заявляла про необхідність обмеження влади Президента та перерозподіл владних повноважень на користь парламенту, а й подала відповідний законопроект, який передбачав перехід до парламентсько-президентської форми правління. Мало того, опозиційна «четвірка» («Наша Україна», СПУ, БЮТ та КПУ), вимагаючи зміни системи влади в Україні, розпочала підготовку до запланованих на осінь 2002 року акцій протесту.

У цій ситуації Президент вирішує зіграти на випередження і, звертаючись до українського народу з нагоди 11-ї річниці незалежності України, заявляє про необхідність переходу до парламентсько-президентської форми правління. «Склалося так, що Україна сформувалася як президентсько-парламентська республіка, з усіма перевагами та вадами цієї системи. Мабуть, іншого шляху в нас не було. За умов відсутності демократичних традицій, за слабких політичних партій Президент мусив брати на себе відповідальність за прийняття важливих рішень... Але я переконаний: для подальшого розвитку країна потребує переходу до іншої політичної системи — парламентсько-президентської республіки», — йшлося у зверненні Президента. «Переконаний, що нам не варто винаходити якийсь свій, український велосипед. Такий механізм давно існує. Він включає коаліційний уряд, який спирається на сталу парламентську більшість. Парламентська більшість формує уряд і несе відповідальність за його роботу... Тож я звертаюся до Верховної Ради із закликом утворити парламентську більшість. Я вважаю, що така більшість має вже найближчим часом сформувати уряд. Хай цей уряд разом із більшістю реалізує свою економічну політику і несе відповідальність за цю політику перед народом. Безумовно, ця практика має бути закріплена конституційно», — зазначав Л. Кучма. Також глава держави висловився за реформування виборчого законодавства, «яке має відповідати потребам парламентсько-президентської системи», та уточнив, що має на увазі «пропорційну виборчу систему, але європейського зразка». Нові підходи глави держави до політреформи одразу підтримали представники пропрезидентських фракцій. А лідер депутатської групи «Демократичні ініціативи» Степан Гавриш навіть заявив, що цим «Президент тактично випереджає опозицію щодо кроків із проведення реформ і фактично вибиває в неї один із головних каменів в осінній дискусії».

Усе це змушувало опозицію ставитися до нових ініціатив глави держави з недовірою. «Якщо це серйозна заява, то Президент має ініціювати відповідь Конституційного Суду на раніше направлений групою депутатів законопроект (за № 0999. — **Авт.**) з питань переходу до парламентсько-президентської республіки». Соціалісти, котрі обстоювали схожий варіант політреформи, також мали підстави не довіряти Л. Кучмі. Вони вважали, що Президент оприлюднив своє звернення для того, щоб заспокоїти громадськість декларованою готовністю до назрілих політичних реформ, внести розкол у лави опозиції та, використовуючи свій вплив на Верховну Раду, дискредитувати саму ідею парламентсько-президентської республіки, щоб згодом забезпечити введення таких змін до Конституції, «які дадуть можливість остаточно утвердити авторитарний режим на чолі з Л. Кучмою або його наступником». Іншими словами, в них виникала підозра, що Л. Кучма, маючи надзвичайно низькі шанси перемогти на президентських виборах, прагне повернути конституційну ініціативу опозиції на свою користь. Ця підозра посилювалася тим, що на той час у надрах очолюваної головою СДПУ(о) адміністрації Президента уже почали напрацьовувати такий варіант змін до Конституції, який передбачав обрання глави держави парламентом. Утім, незважаючи на численні факти, які ставили під сумнів щирість намірів Л. Кучми, соціалісти заявили про свою готовність до співпраці з Президентом та закликали главу держави проводити політреформу на основі законопроекту за № 0999, котрий на той час перебував на розгляді в Конституційному Суді. На думку О. Мороза, підтвердженням серйозності намірів Президента мало стати негайне утворення комісії Верховної Ради з проведення політреформи, розробка та ухвалення протягом вересня 2002 року закону про концепцію політреформи, котра передбачала б закони про Кабмін, про імпічмент Президенту, про спеціальні слідчі комісії та про спеціального прокурора, про вибори до Верховної Ради та органів місцевого самоврядування на пропорційній основі та про прямі вибори керівників областей і районів. Крім того, глава держави мав своїм указом ініціювати відповідні зміни до Конституції, які передбачали б перерозподіл повноважень структур центральної влади та ліквідацію управлінь і служб адміністрації Президента, котрі дублюють Кабінет Міністрів, у тому числі інституту держсекретарів. Водночас об’єднана опозиція (СПУ, БЮТ, КПУ та радикальніша частина «Нашої України») не збиралася відмовлятися від методів «вуличного» тиску на Президента і призначила на 16 вересня 2002 року всеукраїнську акцію протесту «Повстань, Україно!»



16 вересня 2002 року. Акція «Повстань, Україно!». До трійки організаторів — бютівців, соціалістів та комуністів — приєдналися «нашоукраїнці» на чолі з В. Ющенком.

Сергій ЛАВРЕНЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА та Олександра КЛИМЕНКА.

■ РЕАЛІЇ

ХРАМ У ПІДЗЕМЕЛЛІ

У колишньому військовому бункері, спорудженому в гранітній скелі на березі Південного Бугу у Вінниці, відкрито Свято-Петровський скельний храм.

Вівтар під аркою

Про цей військовий об'єкт священик релігійної громади рівноапостольних святих Мефодія і Кирила Олексій Волков знав ще з дитинства. Каже, що хлопчаком разом з друзями, затаївшись на високій кручі у чагарниках, не раз уважно стежив за військовими, які входили у підземелля. Що там у ньому, тоді для Олексія залишалося таємницею. Хлопець і гадки не мав, що мине час і саме він обстежуватиме підземелля, даватиме йому лад і проситиме у військових дозволу на відкриття тут православного храму.

Щоб потрапити до храму, треба пройти через КПП Військово-медичного центру Повітряних сил України. Чергові пропускають прихожан без зайвих запитань. Асфальтова доріжка-серпантин, прокладена по кручі, веде на берег річки. Тут встановлено великий дерев'яний хрест. Метрів за двадцять від води — одна із споруд військового бункера. У ній обладнали православний Свято-Петровський храм УПЦ. Приміщення має дві великі кімнати, з'єднані аркою. Спершу службу відправляли в одній половині, друга була замурована стіною. Що за нею, ніхто не знав. З допомогою військових стіну розібрали і побачили велику кімнату аркоподібної форми. Нині там встановлено вівтар.

Близько 60 мирян, здебільшого мешканці Свердловського житлового масиву Вінниці, приходять на службу до нового храму. Надійними помічниками священика є паламарі. Їх у храмі — семеро. І всі юнаки. Першими стали до служби два товариші — студент будівельного технікуму Олег Боднік та одинадцятикласник Віктор Колібабчук. Наймолодший паламар — семикласник Сергій Блажієвський. Хлопці до того ж ще й ведуть заняття в недільній школі для дітей.

Храм прихожани облаштовують своїми силами. Коли ми побували тут, і дорослі, й малі дружно працювали на суботнику. Тим часом священик мріє про відкриття ще одного храму — Свято-Троїцького. Його мають намір облаштувати в головному приміщенні підземелля. Там, кажуть, також буде монастир.

Двері відчиняли... трактором

Проникнути у підземелля їм ледве вдалося. У ньому два входи. І обидва мають масивні металеві двері з великими складної конструкції замками. Жодні металеві предмети, якими пробували хоча б частково їх відчинити, не допомогли. Тоді військові прислали трактор. Трос обірвався, а двері все одно не піддавалися. Спробували жорстке зчеплення — відірвали ручку. Але після цього утворилася невелика щілина. Так поступово з допомогою лома впустили у підземелля світло. Товщина металу на дверях — приблизно 40 сантиметрів. Військові кажуть, що їх не вдалося б пробити навіть артилерійським снарядом. Двері на іншому вході поки що залишаються зачиненими.

Від військових О. Волков довідався історію цього об'єкта. Його будували як секретний бункер для високих воєначальників Радянської Армії. Було це у 1937 році. Тоді у Вінниці дислокувався штаб Повітряної армії, тому до міста над Бугом час від часу навідувалися гості з Москви. «Схованку» для них спорудили у гранітній скелі. Тут гранітне плато. Військові кажуть, що пробити таку товщу граніту не можуть навіть авіабомби. Скелі лупали каторжани, яких у той рік масових репресій, як відомо, було багато. Усіх їх після того розстріляли. Новий храм відкрито в пам'ять про невинно знищених людей. Саме про це думав священик Олексій, добиваючись дозволу на створення церкви.

Під час війни у бункері, який ще називали бункером Ворошилова (бо цей воєначальник найчастіше бував у Вінниці), був штаб Верховного головнокомандувача військ Німеччини — фельдмаршала Вільгельма Кейтеля. А під Вінницею, як відомо, була ставка Гітлера — відомий бункер «Вервольф» також споруджували полонені.

Не пустувала споруда і в післявоєнні роки. Адже Вінниця була повітряною столицею. У бункері розташували штаб 52-ї Повітряної армії. Дислокувався він тут до 1982 року. Тоді для військових знайшли інше приміщення. А бункер законсервували.

Священик разом із своїми помічниками уже обстежили усі 24 кімнати підземелля. Вони різні за розмірами — від невеликих кабінетів до зали. Але всі мають однакову овальну форму. У деяких на підлозі залишилася частина паркету, в інших — керамічної плитки. У машинному залі (про це свідчить вибитий на камені напис) — багато дротів і залишки компресорного обладнання. Під підлогою, яка у багатьох місцях знищена, прокладені дренажні керамічні труби. Від центрального коридора, завдовжки приблизно 50—60 метрів і завширшки не більше півтора метра, кімнати розходяться у лабіринтах невеликих розгалужень. Відчуття не з кращих, адже у підземеллі нема електрики. Всі роботи з розчищення приміщення віруючі виконують при світлі свічок. Вони сповнені бажання втілити свої задуми — відкрити скельний храм. У якому були б і трапезна, і бібліотека, і монастир.

Точка зору начальника Військово-медичного центру Повітряних сил України, генерал-майора Петра МЕЛЬНИКА:

— Жодних документів, що стосуються підземного бункера, у нас не збереглося. Вочевидь, що вони в архіві у Москві. Приміщення пустувало. Тому коли до нас звернулися представники Вінницької єпархії з проханням передати бункер для обладнання православного храму, ми не заперечували. Колишній військовий об'єкт отримав друге життя і прислужиться святій справі.

Віктор СКРИПНИК.



Фото Віктора КРАВЧЕНКА.

Голова Харківської облдержадміністрації Арсен АВАКОВ просить в. о. Прем'єр-міністра України встановити мінімальні закупівельні ціни на продукцію тваринництва



«Я пригорну тебе до свого серця, Мені нічого ти не говори»,

або Небуденні будні сільського поета і квіткаря діда Івана

■ ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Дід Іван Дашкевич із села Вересоч хоч і має 73 роки, але козак ще хоч куди. По козацьким вусам це видно. Дружина довго була проти них. А він затявся та й годі: без вусів — не те життя! А щоб не бурчала, дід Іван написав своїй другій половині вірша. Спочатку одного, потім другого. Потім третього! Ніхто такого вдалого римування, яке за душу бере, у Вересочі не може придумати-скласти:

За тобою я сумую,
То даремно, що в роках.
У розлуці я без тебе,
Як підбитий голуб-птах.
Всі думки до тебе линуть
І веселі, і сумні...

Розчулив так дружину, що аж сльозу пустила! Уже не супиться, що дід довгі вуса носить.



Ось так через ті вуса кільканадцять років тому почав дід Іван віршувати. Свої думки про Україну, політичну ситуацію став викладати у віршованій формі.

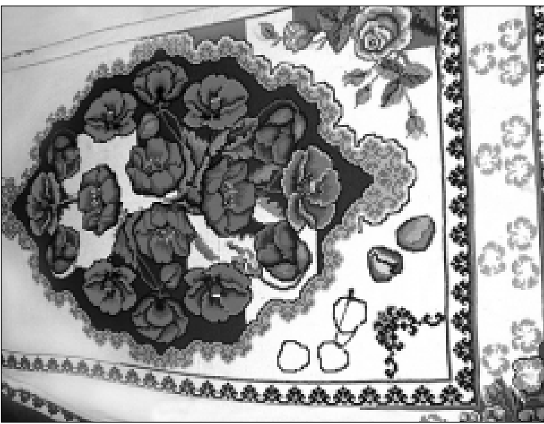
Жоден поет сьогодні не має такої вдячної аудиторії. Майже щодня його можна почути в чернігівських електричках, що поспішають спочатку до Ніжина, а потім до Києва:

Один, народе мій, в країні сущий,
Розчарування — геть!
Зневіру — під укіс!
Моя Вітчизна,
мов експрес потужний,
Долає гони з цокотом коліс!

Дід Іван не заробляє в електричках цим, як дехто, на життя. Для нього спілкування з випадковими пасажирами — розминка душі, задоволення серця.

Але не єдине. Ще дід дуже любить вирощувати квіти. Ця приязнь до півоній, півників з дитинства передалась від матері. У 1947 році за несплату податку у вдови-колгоспниці забрали всіх курей, навіть на Паску не було жодного яєчка! А квітник вона за цієї голодухи з сином таки посадила! Бо звикла жити з квітами, щоб вони тішили зір, щоб охайненький вигляд мало подвір'я.

Дід Іван ніби дещо й нетипова для чернігівської глибинки людина. Коли всі поліщуки свого часу зробили ставку на картоплю і виростили її стільки, що вона знецінилась, він продав корову і почав укладати гроші... у квіти. Його город — суцільні плантації ромашок, півоній, лілій, гладіолусів, півників. Усе це червоно-біле-рожеве господарство він садить, сапає, плекає, поливає сам. Віра Олександрівна вже слабує на ноги, а тому не може йому допомогти. Але він устигає. О 4-й ранку вже порядкує-господарює. О 7.20 сідає на електричку зі свіжими квітами. І вже в 11.30 у Києві ними милуються-зачудовуються на Позняках кияни. Повертається додому після 23-ї години.



За дідові заробітки виріс у Вересочі магазин для земляків. Завідувачка у ньому дочка Івана Хомича Ольга. А не було б цих квітів, може, на біржі стояла б...

Дід Іван витяг зі скрині і показав мені великий рушник-красень, який вони удвох з дружиною зимовими вечорами вишивали-вишивали та недовишивали. Але життя попереду. Ще додадуться квіти і квіточки на полотні!

Діду Івану вже час і спочити б. Та де там! Навіть під час помаранчевої революції їздив на Майдан читати свої патріотичні вірші:

У нас революція триває.
До перемоги треба йти.
Вставай з колін, народ Вкраїни
Вперед, до світлої мети!

Квіти і поезія для нього — добра енергія, яка дає щодня наснаги, здоров'я, любові. Як добре це видно в цих простих рядках:

Я пригорну тебе до свого серця,
Мені нічого ти не говори.
Наше життя, то є одне багаття.
Гори, як цвіт півонії, гори...

Сергій ПАВЛЕНКО.

Куликівський район
Чернігівської області.

На знімках: квіткар Іван Хомич Дашкевич в улюблених півоніях; недовишитий рушник.

Фото автора.

П'яте відлуння

Давненько ми не були в кіно! В Україні виросло покоління, котре досі не звідало сили одного з найпотужніших мистецтв. Та й старші, вчорашні завсідники кінозалів, тепер не мають куди подітися від дешевих російських «мильних» серіалів чи бойовиків американського штибу, що ними накрило з головою всі телеканали. Уже не так просто знайти навіть звичайний екран: ущент зруйновано мережу вітчизняного кінопрокату. Як і клуби, Будинки культури. Найбільше страждає село, дозвілля якого було приписане до цих закладів. Тим часом держадміністрації на місцях вже отримали вказівку згори: повертати селу кінофікацію. Та швидко лише казка мовиться...

На щастя, є люди, які хочуть рухати кіно до народу. Організатори Міжнародного фестивалю документальних фільмів «Кінолітопис», що у квітні відбувся в Києві вже вп'яте, хочуть донести кращі набутки українських документалістів до широкого глядача. «Головне — не сам столичний фестиваль, а відлуння в країні», — вважає його президент Лариса Єфименко. Регіональні програми так і назвали «Відлуння». Минулого літа в рамках акції «Канікули для всіх» «Відлуння» дійшло до 12 колоній для неповнолітніх правопорушників на території України.

Одна гілка проекту проросла в Кам'янці-Подільському. Партнером «Відлуння кінолітопису» тут стала райдержадміністрація, хоч жодних коштів для цього не виділяється. Заступник голови РДА Василь Товкайло каже, що кіномитці роблять дуже корисну справу. Перший день «Відлуння» став розкішним подарунком учасникам свята талановитих та обдарованих школярів зі 122 сіл району. Особливо раді були діти мультикам. А дорослі прийшли спеціально заради нових документальних кіноробіт, особливо серії «Столиці України». «Ніде цього більше не побачиш», — казали люди.

«Кінолітописці» побували й у навколишніх селах. У Гуменцях громада якраз святкувала день села, і місцевий Будинок культури на 500 місць був повен. Тут виникла ідея створення сільських кіноклубів, які згодом зможуть влаштувати потужніше «Відлуння». У селі Демшин, де живе патріарх аматорського кіно 80-річний Григорій Павленко, автор понад 200 фільмів, керівник любительської кіностудії, гостей також вітали сердечно. За участь у минулорічному «Відлунні» Григорія Івановича нагороджено знаком «Золотий кадр», а віце-президент «Кінолітопису» Галина Андріца вручила Павленку кошти на сучасну кінокамеру. Треба було бачити сльози розчуленого сивого кінолітописця краю!

А Наталка Голуб з Тирасполя показала у Кам'янець-Подільському військово-інженерному інституті свій фільм «Солдат війну не вибирає» (про недавні події в Придністров'ї). І всі курсанти захотіли потиснути руку тендітній авторці.

А короткометражна ігрова стрічка «Михайлюки» викликала у залі й вибухи сміху, й просвітлила душі. Ця робота — потрійний дебют у кіно: режисера Сергія Крутіна, оператора Руслана Вітухіна, композитора Сергія Косаренка. Сюжет сміховибуховий: нафтовик-заробітчанин Василь Михайлюк приїздить у село Михайлюки, куди з його зарплати перераховують аліменти на доньку, якої він... ніколи не мав. Він хоче притягнути до суду матусю-аферистку й повернути свої гроші. Але маленька дівчинка з порога назвала гостя татом. І він — після неймовірних пригод — залишається тут назавжди.

Ну хіба не потрібне українцям отаке своє кіно, що повертає щастя душевного спілкування?

«Кінолітопис», кажуть його ініціатори, з дороги не зійде. Але й творці стрічок, і популяризатори, і місцева влада, і глядачі очікують, що такі програми стануть державними. Поки що у «Відлуння» не так багато меценатів. Найголовніший — член-кореспондент Академії наук України, директор Інституту екогігієни і токсикології Микола Проданчук. Чи не символічно, що людина такого фаху опікується, щоб ми споживали менше духовної отрути, обираючи чистий вітчизняний кінопродукт?

Віра ШПИЛЬОВА.

Між славою і карою живе і працює дрібний бізнес

■ **АКЦІЯ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»**

Пам'ятник першому підприємцю буде встановлено у Слов'янську Донецької області. Судячи із варіанта скульптури, який зараз допрацьовується, на постаменті стоятиме чоловік із торбою за плечима — ці картаті сумки уславили перших «човників». Саме так починалося підприємництво в нашій країні, і Слов'янськ — не виняток. А ось що вирізняє це місто в області, то це відсоток підприємств малого і середнього бізнесу — найвищий на Донеччині. Як створити в місті привабливий інвестиційний клімат? Як підвищити соціальну відповідальність бізнесу? Ці взаємопов'язані питання ми запропонували обговорити учасникам «круглого столу», організованого донецьким корпунктом газети «Голос України».

Трохи статистики. У місті зареєстровано 1,5 тисячі малих і середніх підприємств та 7 750 приватних підприємців. Із них 45 відсотків ведуть торговельно-закупівельну діяльність, 18 відсотків займаються виробництвом продукції, 9 відсотків — будівництвом. За офіційними даними, кількість найманих працівників, що працюють у малому та середньому бізнесі, — 5 тисяч. Однак реально їх більше: чимало людей не оформляють свої стосунки із роботодавцем.

«Платиш — живи красиво, не платиш — отримай в'язницю...»

Отже, які кроки назустріч підприємцям зробила міська влада та місцеві контролюючі органи?

● *Створено єдиний реєстраційний центр.*

● *Для підприємців, які розпочинають свою справу через центр зайнятості як колишні безробітні, встановлено 50-відсоткову ставку єдиного податку.*

● *У міському центрі зайнятості організовано консультаційний пункт для підприємців.*

● *Безробітних, які бажають розпочати бізнес, центр зайнятості направляє на тритижневі курси.*

● *Протягом року 169 безробітних почали кар'єру підприємця. Лише з 2001 року міський центр зайнятості підготував близько 800 підприємців.*

Сергій Перебийніс, перший заступник міського голови:

— Якщо подивитися на середню заробітну плату в бізнесі, то вона вдвічі нижча, ніж загалом по місту. Є в нас і добрі слова на адресу підприємців. Це вони на своїх плечах, за великим рахунком, винесли кризу, яку переживало місто з 2000 по 2002 рік, коли «лягли» найбільші заводи. У місті створено єдиний реєстраційний центр, і скарг на труднощі з реєстрацією в нас немає. Питання про створення власного бізнесу вирішується протягом доби. Заковика в дозвільній системі. Сьогодні тут задіяно близько 18 структур: земельний відділ, архітектура, санстанція, пожежна охорона та інші. Вони мають власні інструкції, і скасувати їх чи змінити органи місцевої влади не можуть.

Марина Чернета, заступник начальника міського центру зайнятості:

— У законі про соціальне страхування в разі безробіття прописана така послуга, як виплата одноразової допомоги для підприємницької діяльності тим безробітним, кому у перспективі не працевлаштуватися. Ми могли б зупинитися на цьому, але пішли ще далі — створили в центрі зайнятості консультаційний пункт для підприємців, початкуючих та вже успішних. Тут зібрано всю нормативну базу, банк бізнес-ідей, досвід успішних наших підприємців. Консультації ведуть представники державних фондів, податкової, реєстратори. Уклали договір із Краматорським економіко-гуманітарним університетом, де протягом трьох тижнів наших майбутніх підприємців навчають азів бізнесу, готувати бізнес-плани. Для підтримки початківців міська рада пішла назустріч тим підприємцям, які почали працювати з нашою допомогою, встановила половинну ставку єдиного податку.

Крім того, ми надаємо дотацію на створення нових робочих місць: протягом року компенсуємо витрати на заробітну плату робітника, прийнятого за нашим направленням на таке місце. Можливе навчання за заявкою роботодавців. До речі, великі підприємства широко користуються цією послугою, і я закликаю до цього ж і малі. Співробітничати з нами вигідно: наприклад, один підприємець сплатив до фонду 416 гривень страхових внесків, а дотації отримав на 33 тисячі.

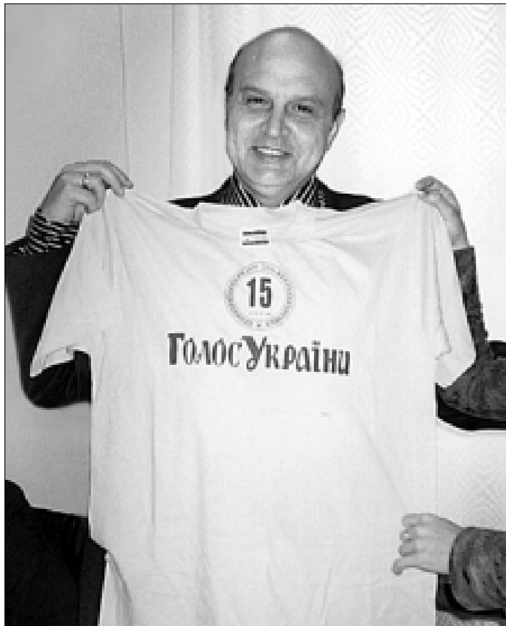
Сергій Лиска, начальник Слов'янської об'єднаної державної податкової інспекції:

— Що я побажав би підприємцям-початківцям? Думати про державу. Мати поняття про етику платника податків. У середньому по Україні ухиляються від податків 22 відсотки платників. У Слов'янську трохи кращі показники — 20 відсотків. Причину називають одну: високі податки. Тут треба знаходити золоту середину, щоб не створювати соціальних конфліктів у державі і вивести наш бюджет і нашу державу на певний рівень, який дає змогу годувати всіх. Пригадайте: в Америці суд засудив Аль Капоне до 25 тисяч років тюремного ув'язнення. Але, враховуючи, що той добровільно сплатив 5 мільйонів доларів заборгованих податків, йому дали лише 11 років. Тобто повинні бути і пряник, і палиця. Платиш — живи красиво, не платиш — отримай в'язницю на 1000 років.

«У законодавчій пустелі всі ховаються в «тінь»

Людмила Валентинова, заступник голови міської громадської організації «Союз керамиків Слов'янська»:

— У цивілізованому світі виробництво розвивається з допомогою кредитування. За таких ставок кредитів, які пропонуються сьогодні в банках, розвивати бізнес просто неможливо. Я не один рік чую, що в міському та обласному бюджетах закладаються кошти для підтримки підприємництва. Дуже хотілося б побачити чи почути, на які ж цілі вони передбачаються і які категорії підприємців могли б скористатися цією підтримкою та в якому вигляді. **Гадаю, що могла б на міському рівні працювати якась конкурсна програма із пріоритетних напрямів бізнесу. Ці кошти варто було б спрямовувати на часткове погашення відсотків із кредитування під розвиток виробництва.**



32 відсотки відрахувань до Пенсійного фонду за кожного робітника — це драконівська ставка, яка лише заганяє в «тінь» малих підприємців. Із тим рівнем рентабельності, з яким у нас працює малий бізнес, він не в змозі платити на зарплату ще й 32 відсотки. Тут треба до питання підходити диференційовано.



Ми дійшли до того, що людей або зовсім не оформляють, або оформляють на чверть, на половину ставки. І вище мінімальної зарплату ніхто не «засвічує». Навіть якщо почнуться репресивні заходи, це не допоможе.

Анатолій Жулій, голова правління ЗАТ «Мисль»:

— Найважче — не зареєструвати підприємство, а втримати його через рік-два. Пам'ятаю, коли в Радянському Союзі лише починалися кооперативи, там перші три роки було стовідсоткове звільнення від податків. **Чому б сьогодні не виявити ініціативу: коли створюється підприємство, його звільняють на рік-два від податків. Але цю суму воно залишає в себе як безвідсотковий державний кредит на розвиток, створення робочих місць. Тоді підприємець прагнув би розвитку, прагнув сплатити більше податків, тому що до нього повертається більше.**

Андрій Міщенко, приватний підприємець:

— Якщо взяти керамічне виробництво із 10 найманими особами, то те, що зробили ці 10 осіб, легко продає один. Що, в принципі, у Слов'янську й відбувається. Цей один платить 150 гривень на місяць. А 10 осіб, які працюють у підприємстві, — 2,5 тисячі лише прямих податків щомісяця. **Підприємець на ринку не має контакту ні з охороною праці, ні з наглядом, ні з пожежниками. А це все гроші. І поки держава не підходитиме диференційовано до підприємництва — більше створив робочих місць — менший податковий прес чи хоча б не більший, — діла не буде.**

І те, що більшість підприємців працюють у «тіні» — в принципі, нормальне явище. За таких податків! Ви уявіть собі: в пустелі законодавчого поля, в хаосі — єдиний баобаб. Хто-небудь сам вийде? Ні. А якщо висунути вас, то ви під спекотним сонцем згорите — і все. Кілька років тому мене від'єднав енергонагляд. Я нічого не був винен, але в мене не було договору — він був у господаря приміщення. І мене все одно від'єднали. А сусіда, в якого стояв 600-амперний автомат, не зачепили.

Останній закон про пенсійне забезпечення — не закон, а кабала. Чому люди не хочуть офіційно оформлятися на роботу? Вони не хочуть платити державі. **Підприємець сьогодні має пенсію меншу, ніж його робітник, якому він платив зарплату, створював робоче місце.**

Любов Чернічкіна, директор економіко-правової гімназії:

— У нашому місті було шість приватних навчальних закладів. Закрилися всі, залишився лише мій. І причина закриття — в цих 32 відсотках до Пенсійного фонду. Ми не можемо приховати жодного працівника, адже в нас є навчальний план, там усе видно. І платити відрахування за всіх 60 працівників змогла лише я, тому що була на ринку підприємницьких освітніх послуг найдовше.

Ніна Гордєєнок, директор ТОВ «Ланіс»:

— Моє підприємство спеціалізується на виробництві продуктів харчування. Як і інші дрібні підприємці, крутимося на тому примітивному рівні, з якого починали. Я мелю крупу на крупорушці, як дідусі наші. Розумію, це вже вчорашній і навіть позавчорашній день. **Потрібні нові технології, але ми не маємо коштів. Банк душить ставками кредитів — 22 відсотки! Я таку ставку відпрацьовувати не можу.** Щоб упровадити нову технологію, мені щонайменше рік потрібен.

Під час «круглого столу» пролунало чимало і пропозицій, і обопільних претензій. З одного боку, представники державних органів наполягали на тому, щоб усі — і дрібні підприємці в тому числі — виконували закони. З другого «табору» заперечували: мовляв, самі закони «заганяють» бізнес у «тінь». Наприклад, представник інспекції із праці нагадала, що кожен роботодавець повинен здійснювати відрахування на охорону праці, а якщо виробництво пов'язано зі шкідливими умовами (наприклад, керамічне) — атестувати робочі місця. Це дасть право найманим робітникам на пільгове пенсійне забезпечення, скорочений робочий день, додаткові відпустки, виплати в разі травмування тощо. Очевидно, що нині роботодавці не виявляють зацікавленості в такому дотриманні «букви закону». Один із підприємців не стримався: **«1,5 тисячі коштує атестація робочого місця, а в мене 10 робітників. Плюс 2,5 тисячі за експертну оцінку будівлі. Та якби я мав такі гроші, я поклав би їх на депозит і жив на відсотки!»**

На державному рівні — самі декларації

Коли 2003 року у Слов'янську почали експеримент і встановили для підприємців, які працюють у керамічному бізнесі, мінімальну ставку єдиного податку — 20 гривень, — влада попередньо провела економічні розрахунки. Вимога до учасників експерименту висувалася одна: показати своїх працівників. Передбачалося, що бюджет нічого не втратить, а навпаки, поповниться прибутковим податком легальних робітників. Міська рада розраховувала, що в такий спосіб легалізуються близько 4,5—6 тисяч найманих працівників. Однак насправді отримали 2 тисячі. Тобто сподівання виправдалися лише частково, а проблема із неоформленими робітниками залишилася. Нелегальні підприємства сьогодні — головний камінь спотикання, визнають у міськраді: вони не цікаві ані податковим інспекторам, ані енергонагляду, ані іншим перевіряючим.

І ще один перекіс — колосальна різниця між приватним підприємцем і приватним підприємством. Перший працює за спрощеною схемою, сплачує ставку єдиного податку. А підприємство, яке має такі само обсяг, кількість робочих місць, економіку, — сплачує податків у 5 разів більше за спрощеною схемою і в 10 разів більше за звичайною схемою. І приватники йдуть не шляхом збільшення обсягу виробництва, кількості робочих місць і, відповідно, укрупнення бізнесу, а подрібнюють підприємства, щоб «влізти» в межі приватного підприємця, тобто відповідно із законом мати не більш як 10 найманих осіб. Абсурд, але це цілком нормальне прагнення людей заплатити менше податків.

«Ми не зможемо встановити власні правила гри на території окремого міста. Але я за те, щоб ці правила були однакові для всіх», — так висловився один із учасників «круглого столу». І представники влади, і підприємці зійшлися на тому, що турбота держави про цю сферу залишається декларацією. А тим підприємцям, які зуміли вижити в таких умовах, і справді варто ставити пам'ятники.

Ліна КУЩ,
Ірина ОЛЬШАНСЬКА.
Донецька область.
Фото авторів.

■ ШИРШЕ КОЛО

Творча дитина — успішна людина

Завдання сучасної початкової школи — розвивати дитину як неповторну індивідуальність, формувати в ній творчий потенціал, прагнення до самостійної пізнавальної діяльності. Цьому сприяє метод проектів, один з видів інтерактивної педагогіки. Уже другий рік його активно впроваджує вчитель-методист гімназії східних мов №1, відмінник освіти, науковий кореспондент Інституту педагогіки АПН Ольга СОЛОМОНЮК.



Цього навчального року вона з учнями розробила проект «2-Г клас шукає друзів сільської школи». Завдяки ігровій газеті для саморозвитку дітей «Я сам(а)» вони познайомилися із учнями 2-А класу ЗОШ села Софіївська Борщагівка, що під Києвом.

Перша зустріч-знайомство відбулася в сільській школі, а нещодавно гості завітали до гімназії.

Коли вчитель підходить до будь-якої справи творчо, відповідально, то і захід проходить цікаво, залишаючи в дитячих душах гарні спомини. Саме так підійшла Ольга Вікторівна до реалізації II етапу проекту. Вона використала інтерактивні технології, які допомогли дітям не тільки ближче познайомитися, а й здружитися.

Другокласники обох шкіл були поділені на п'ять груп, які об'єдналися. Кожна група отримала свій Маршрутний лист і вирушила у мандрівку по станціях: «Танцювальна», «Пісенна», «Інтелектуальна», «Театральна», «Зроби сам». Мандруючи станціями, хлопчики й дівчата відповідно танцювали, співали, розгадували ребуси, грали у виставі, з глини виготовляли обереги...

А потім господарі повели сільських дітей в музеї гімназії (а їх тут аж чотири) і підбили підсумки гри. Жоден з її учасників не залишився без нагород.

На святі в ролі порадників і помічників були старшокласники із організації «Нова генерація лідерів».

Цей захід допоміг учасникам проекту розкрити свої творчі можливості, презентувати себе та поважати інших, адаптуватися до життєвих ситуацій.

Микола СІРИК.

Київ.

На знімку: другокласники на станції «Театральна».

Фото Ольги СОЛОМОНЮК.

■ КЛАСНІ НОВИНИ

Вони ще вірять...

Підбито підсумки III етапу Всеукраїнського конкурсу серед учнів загальноосвітніх і позашкільних навчальних закладів на кращий літературний твір «Вірю в майбутнє твоє, Україно!», який проводило Міністерство освіти і науки за сприяння Фонду інтелектуальної співпраці «Україна — XXI століття».

В III етапі взяли участь понад 400 дітей з усіх регіонів. Найактивнішими були школярі з Волинської, Донецької, Дніпропетровської, Сумської, Запорізької та Черкаської областей. Учасники конкурсу змагалися у трьох номінаціях: поезія, проза та публіцистика.

Загалом журі визнало 70 найкращих робіт.

■ УЧЕНОМУ — СВІТ

Письменні щасливіші

Малограмотні люди похилого віку в півтора-два рази частіше за своїх освічених однолітків страждають на вікові недуги, а також мають обмежений доступ до якісного медобслуговування.

Такого висновку дійшли в Каліфорнійському університеті в Сан-Франциско, вивчивши стан американських пенсіонерів у віці від 70 до 79 років. За твердженням дослідників, що нижче рівень освіти стареньких, то гірше вони почуваються, рідше звертаються до лікаря і роблять щеплення. Малограмотні зазнають значних труднощів під час читання інструкцій до ліків, що часто призводить до передозувань. Раніше численні дослідження показали: що нижче рівень освіти, то нижче заробіток людини, гірше умови його життя і нижче його тривалість.

Сирітська доля не турбує

■ ДО ДОШКИ!

У Криму нехтують законодавство із захисту прав сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування. Прокуратура направила чергове подання до уряду автономії.

У ньому зазначено, що порушення мають системний характер, повторюються з року в рік, неналежно виконуються вимоги контролюючих органів. Досі на півострові навіть не створили єдиного банку даних сиріт і позбавлених батьківського піклування дітей, не провели інвентаризацію закріпленого за ними житла.

За штатної кількості працівників служб у справах неповнолітніх у понад 200 осіб, дотриманням прав дітей і підлітків опікується лише 71 працівник, і, як укотре виявлено, надто байдуже.

Зростає кількість фактів порушення органами опіки та піклування майнових і житлових прав неповнолітніх; випадків, коли малюки після смерті батьків або позбавлення їх батьківських прав опиняються сам на сам із проблемами; коли опікунів малюкам призначають через кілька років після смерті батьків, як в Сакському, наприклад, районі.

Надто часто, доручивши дитину опікунові, відповідні органи «забувають» про власне майно дітей, чи закріплюють за ними... майно опікунів. Скажімо, у Нижньогірському районі збереження житла за неповнолітніми доручили їхнім рідним, позбавленим батьківських прав. Нерідко посадовці самоусуваються від перевірок виконання батьками обов'язків.

Приміром, у Феодосії десятимісячний малюк мешкає у будинку батьків-алкоголіків, де відсутні елементарні умови проживання, а дах ось-ось обвалиться. Чиновники ж обмежилися тим, що поставили цю сім'ю на облік як неблагополучну.

Вражає й кількість порушень прав дітей-вихованців інтернатів: із 1097 дітей, позбавлених батьківського піклування, 867 не одержують аліментів роками. А тим часом міністерства і відомства автономії не вирішують питання перегляду розміру аліментів та виплату допомоги дітям згідно із змінами до законодавства.

Лише факт. Кількість дітей в автономії останніми роками зменшилася на 52 тисячі, кількість сиріт і позбавлених батьківського піклування дітей збільшилася майже вдвічі!

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

НА ВОРОТАХ — КОРОЛЬ

■ УРОК ДЛЯ ДОРОСЛИХ



Дітей, що грають у футбол на канікулах — хоч греблю гати. Але повз цих підлітків пройти, не зупинившись, нікому не вдасться. Зупинився і я, запитавши дозволу, почав фотографувати.

Здавалося, нічого дивного — луплять хлопці по м'ячу, дуріють, чортихаються, якщо не забивають гол. Слабаки! А ось страж воріт — молодчина. Азартний, уважний, швидкий. Кидається під удар, м'яча відбиває миттєво. І звідки такі моторність і хватка?

Його спритність не здивувала б, якби мав хлопчик дві ноги. Воротар же стрибав, падав і моторно зводився на одній. Одну милицю він хвацько використовував у грі, а інша лежала неподалік через непотрібність.

У перерві я відрекомендувався.

— А мене звуть Вадимом, мені 13 років, перейшов у восьмий клас. Інвалід дитинства, живу з матір'ю...

Мама йому і друг, і батько. Судячи з усього, сувора, але справедлива, добра, але не добренька. Скільки себе пам'ятає Вадим, неповноцінним себе він ніколи не вважав, оточували й оточують його хороші люди. Але з роками зрозумів, що захищати себе і маму в школі не навчать. Узявся за гантелі, висить на поперечині з дев'яти років. Звідси його мускулисті руки, накачані плечі і живіт. Реакцію, силу і швидкість давно помітили у школі, кличуть на змагання. Однак...

— Я домашній, їздити не люблю, — каже.

Одного разу, щоправда, виїхав він з рідного Харкова, та не куди-небудь, а до Польщі. На міжнародний фестиваль шкільних театрів. У своєму грав, до слова, не блазня якогось, а самого короля...

Навчається Вадим стабільно, особливо любить фізкультуру, українську мову і літературу. Початкову школу, до речі, закінчив із грамотою. За 42 роки існування закладу видано четверокласникам лише сім грамот, одна з них — у Вадима.

— Куди після закінчення навчання?

— Хочу вступити до медучилища і працювати масажистом, — впевнено відповідає підліток. І не по роках серйозно додає: «У світі багато болю, його треба знімати».

Безробіття його, інваліда, не лякає, навпаки, стимулює. Конкуренція, зазначає, змусить удосконалюватися, а Вадим це робить з дитинства.

Він рано подорослішав, долаючи з мамою життєві перешкоди. І мріє про те, щоб швидше почати допомагати їй матеріально.

— Хочу, щоб мама була здорова і щаслива. Решта додасться.

Нехай буде так, Вадиме!

Іван ІЛЛЯШ.

Харків.

На знімках: 13-річний Вадим упевнений у собі.

Фото автора.

Господарі життя — випускники

■ ПІДВОРІТТЯ

Мого племінника і трьох його однокурсників у день останнього дзвоника побили майже два десятки одинадцятикласників. Студенти сиділи на березі Дніпра і пили пиво. Підійшла юрба з червоними стрічками.

— У нас свято, звільніть місце.

На тихе: «Місця на набережній багато», їх атакували ззаду. Били недовго, але відчутно. Міліція на виклик так і не з'явилася...

Круто прощалися зі школою й у центрі Києва. Сотні п'яних випускників «орендували», зокрема, парк Дружби народів і, як розповідають знайомі очевидці, півночі репетували матірні пісні, пили шампанське з пивом і демонстрували голі торси і коліна.

Свято вдалося! Учителів, звичайно, нащадки не вшановували. Батьки коротали ніч без сну і з валідолом удома.

Але ж це ще не остаточне прощання зі школою. Це репетиція. Гальмом для них, мабуть, ще були майбутні іспити. Уявляєте, як «відірвуться» випускники, маючи атестати, тобто після шкільного балу з «п'яними» столами.

У Донецьку, до слова, встановили правила проведення випускних вечорів. Міськуправління освіти не рекомендує «затягувати святкову програму до ранку». А якщо це станеться — відповідатиме директор школи.

Чиновники закликали батьків і дітей не турбуватися про подарунки педагогам і навчальному закладу.

Якщо батьки хочуть влаштувати проводи дітей у життя в барах-ресторанах — то їх справа. Вчителі до цього не мають бути причетні.

Зрозуміло, рекомендації ці — для тверезомислячих дорослих, небайдужих до долі дітей. Інші вчинять, як багато киян у день останнього дзвоника: дадуть волю своїм чадам та й ще організують п'яне застілля.

Хочеться вірити, що курчат лічити їм не доведеться ранком на похмілля. А вчителі, які випустили дітей у життя, не червонітимуть за них...

Іван ШЯЛЛІ.

■ АНЕКДОТ ВІД ВОВОЧКИ

Ти чи я?

Професор, стомившись витягувати студента на «трійку», каже:

— Ну добре, скажи хоча, з якого предмета читали лекції?

Студент мовчить.

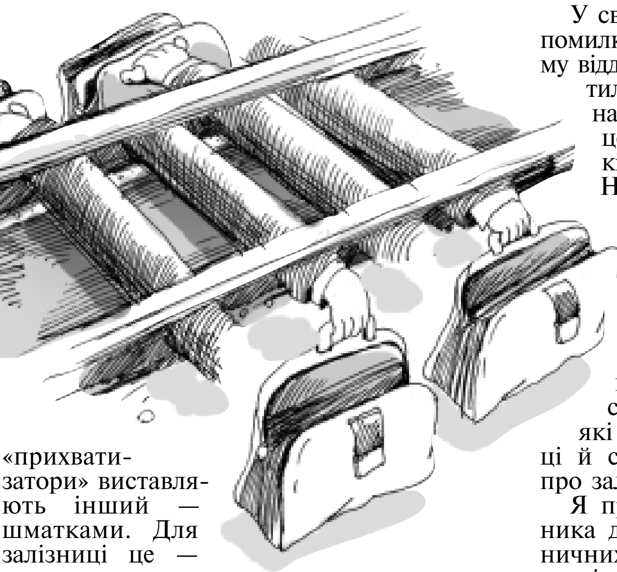
— Ну скажи хоча, хто читав лекції?

Студент мовчить.

— Ставлю навідне запитання: ти чи я?

Меч приватизації завис над залізницею

Приватизація. Це слово кожний трудівник зустрічає з великою тривогою. Бо знає, що вона приносить безробіття, голод і смерть для хворих людей, які залишаються без коштів. Приватизація привела в занепад наше сільське господарство і знищила промисловість, яка переробляла сільськогосподарську сировину. Майже в кожному селі, де раніше стояли тваринницькі ферми, ремонтні приміщення для сільгосптехніки та адмінбудинки, нині лежать купи побитої цегли. Руїна. Розруха. Розкрадання. Колись у цих місцях вирувало життя, а зараз тихо, як на цвинтарі.



Але не всі потерпають від слова «приватизація». Люди, які близько стоять до влади, завжди виграють. Вони «винюхують» рентабельні підприємства і добиваються їх приватизації. Надзвичайно ласим шматком для них є залізниця. І над нею завис меч приватизації. Але ж без залізничного транспорту держава не зможе нормально жити! Та цю істину бажаючі легкої наживи не хочуть знати. Вони не розуміють, що залізниця в приватизованому хомуті не зможе довго працювати й просто загине. А держава втратить мільярдні надходження до бюджету й основні шляхи сполучення.

Відомо, що складено кілька планів приватизації. Якщо не вийде загальний, то «прихватизатори» виставляють інший — шматками. Для залізниці це — вокзали, локомотивні, вагонні, рефрижераторні депо, дистанції енергетичного господарства та колії. Відірвати ці шматки від залізниці означає вставити палицю в колесо. Таке можуть придумати лише непорядні ділки, серед яких, на жаль, і урядові чиновники. Їх не цікавить розпад існуючої залізничної інфраструктури, зростання безробіття в країні.

У світовій практиці вже допущені подібні помилки. Англія, наприклад, кілька років тому віддала залізницю в приватні руки і втратила можливість нею користуватися. Як наслідок — у державі уповільнився процес перевезень вантажів, зате зросла кількість аварій з людськими жертвами. На окремих ділянках залізниці рух потягів переривався на кілька діб через аварійний стан колії. Нині уряд Англії викуповує залізницю, повертаючи її в державну власність, але за ціною значно більшою, ніж продавав.

Шкода, що у новому парламенті немає депутатів-залізничників, які б підтримували свою галузь. Та дуже сподіваюся, що там є розумні люди, які не допустять розграбування залізниці й сприятимуть роботі Закону України про залізничний транспорт.

Я пройшов трудовий шлях від стрілочника до керівника малих і великих залізничних підприємств. Сьогодні з болем у серці переживаю за свою рідну галузь. І впевнений, що залізничники України підтримують мою думку.

Анатолій ДУДНИЧЕНКО,
почесний залізничник,
учасник Великої Вітчизняної війни.

Одрадокам'янка
Бериславського району
Херсонської області.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

Залишаємося секретними

Вельмишановний пане Президенте!

До вас звертаються учасники випробувань ядерної зброї на секретних військових полігонах 1949—1966 рр. і в атмосфері, і під землею.

Ми прожили важкі роки секретності. Підписка про нерозголошення військової таємниці на 25 років насправді затяглася на 40—45 років. Увесь цей час ми мужньо бролися і боремося з хворобами, операціями, втратою друзів і рідних — наслідками опромінення задовго до Чорнобильської катастрофи. Нас залишилося в Україні всього близько шести тисяч. Про нас мало хто знає, а особливо пише. Ми як були секретні, так і залишилися. Батьківщині ми не потрібні.

Після тяжкої боротьби за визнання деякі з нас одержали заслужені пільги, а також безкоштовне лікування (частково). Але з січня 2005 р. до влади прийшли люди, байдужі до наших мук і хвороб. Їхні обіцянки піклуватися про інвалідів і пенсіонерів виявилися міражем.

Шановний пане Президенте, сьогодні ми живемо на «підвищену» пенсію — 400—450 гривень, що йде на оплату комунальних послуг і ліків, а на харчування залишається 50—100 грн. Це за щоденного подорожчання продуктів! На одяг грошей не залишається... Зрозумійте, до вас звертаються ті люди, що витримали найтяжчі випробування заради життя наступних поколінь, у тому числі і вас, пане Президенте. І такими низькими пенсіями не можна знищувати нас, пенсіонерів, інвалідів. В Україні визнано і діє принцип верховенства права (Конституція України, ст. 8). Пане Президенте, чи є ви гарантом Конституції?

Усього про наше «чудове» життя не розповісти. Кожен, хто приходить до влади, багато обіцяє, але в підсумку — слова залишаються словами. Наші листи про допомогу не доходять до адресата. А Конституція і закони «коригуються» постановами Кабміну.

Наум ТУРЯНСЬКИЙ,
інвалід війни II групи,
чорнобилець I категорії.

Одеса.

■ ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Побратайтесь, депутати

Побратайтесь, депутати, —
вам в парламент разом йти.
Україна — ваша мати.
Вам матусю берегти.
Вам творить такі закони,
щоб Вкраїнонька цвіла,
Щоб не було чути стогін
в ній без хліба і тепла.
Все робіть в ім'я людини,
що живе на цій землі,
І держави України,
якщо стали на чолі.
Час подбати про трудящих,
захистить їх від біди.
Їм пора в нас жити краще,
а не їздити в світи!

Є. ПЛАКСІЙ.

Новодністровськ
Чернівецької області.

Від такого життя співати не хочеться

Із великим задоволенням читаємо листи, які друкує на своїх сторінках «Голос України». Приємно, що ви звертаєте увагу на редакційну пошту. Саме тому ми й вирішили звернутися до вас. Адже знаємо, що поза увагою наш лист не залишиться.

Хоч ми вже і пенсіонери, та шкільні роки не забуваються. В пам'яті залишилося слово «дискримінація». Тоді капіталісти гнобили афроамериканців, а відомий поет Андрій Малишко, побувавши на американському континенті, в далекій Оклахомі, з великим задоволенням слухав, як темношкірі співали нашу «Катюшу», яка «палила душу, виривала з рабства і обману». Щось подібне і з нами діється, та тільки співати зовсім не хочеться.

Пропрацювавши свідоме життя, а це 40—50 років, на паровозах та на інших видах тяги, отримуємо пенсію в розмірі 370—420 гривень. Працівники локомотивних бригад, ідучи сьогодні на пенсію, отримують по 800—900 гривень. Ми ж вважаємо, що наша праця легшою не була, адже інтенсивність руху потягів тоді була більшою. А отримуємо пенсії значно менші.

Не можна сказати, що про нас зовсім забули. Згодні з тим, що пенсії періодично переглядають і навіть дещо додають. Але не більше 2—3 гривень.

На наші звернення в найвищі інстанції відповіді приходять однакові. «Провина» наша в тому, що у той час, коли ми йшли на пенсію, нарахування робилося з середнього заробітку 306 гривень. А це, на наш погляд, така догма, що ніхто переглянути її не в силі, або ж просто не хоче.

Ми не знаємо, як нам далі діяти, щоб слово «дискримінація» зникло з нашої пам'яті і щоб ставлення до нас було більш справедливим та людським.

Машиністи-пенсіонери М. БІЛИК, М. СТЕЦЬКО, Б. ОСІДАЧ, С. ШАФРАН, І. ПЕТРИНА.

Львів.

Був у небі й на землі

■ ВЕТЕРАН

Коли розпочалася війна, Трохим Олександрович Журавльов був курсантом Качинської авіашколи. Навчання продовжувалося за усталеною програмою, а на рахунку Журавльова вже було більш як 100 польотів.

Якось, під час одного з польотів, склалася надзвичайна ситуація: у літака відмовили шасі. Нелюдськими зусиллями Трохим таки посадив літака на землю. А сам, від удару обличчям об приладову дошку, отримав травму. Вирок медиків був безжальним: курсанта Журавльова вивели поза льотний штат. Але юнак не здавався й з вироком не змирився. Він вирішив добровільно йти на фронт.

Так, у червні 1942 року Трохим Олександрович Журавльов стає майстром з озброєння у 815-му далекобомбардувальному авіаційному полку 14-ої повітряної армії. Трохим Олександрович навіть дотепер добре пам'ятає прізвища та звання своїх бойових побратимів і командирів. Так само чітко й правильно називає технічні особливості літаків «Іл-4», «Ту-2», які обслуговував і на яких літав у роки війни.

У той час дуже бракувало стрільців-радистів. Тому, не роздумуючи, Журавльов разом з однополчанами піднімався у фронтове небо. Різні складні й відповідальні бойові завдання доводилося виконувати: ворожий тил й позиції бомбили вдень і вночі, руйнували залізничні станції, проводили фоторозвідку. Т. О. Журавльов був на землі і в небі Волховського, Ленінградського, Карельського, 3-го Білоруського, 1-го Українського фронтів; визволяв Польщу, Німеччину. За великий ратний труд на війні та особисту хоробрість гвардії сержанта Журавльова було нагороджено орденом Червоної Зірки та кількома бойовими медалями.

...Для Трохима Олександровича війна закінчилася 19 квітня 1945 року. По дорозі на аеродром їхній автомобіль підірвався на німецькій протитанковій міні. Семеро бійців, разом з Трохимом, дістали тяжкі поранення. Однак після довгого лікування він все ж святкує День Перемоги. А ще — день свого народження. Ось вже 84-ий рік поспіль.

Юрій КОВЧ.

Гайсин
Вінницької області.



За злагоду в державі

Уважно прочитав на сторінках «Голосу України» за 4 травня 2006 року статтю «Хто такі ліві і хто такі праві в Україні?» за підписом першого секретаря ЦК КПУ Петра Симоненка та народного депутата України з фракції комуністів Василя Сіренка. Де в чому я з ними згоден, а де в чому й ні.

Згоден з тим, що влада в державі має утримувати систему народовладдя і соціальну справедливість. А не згоден з тим, що населення України втратило свідомість, бо не підтримало КПУ на минулих парламентських виборах. На моє переконання, національну свідомість втратила саме Компартія. Вона ж бо не є українською, а відверто і наполегливо стоїть на засадах російянізації українського суспільства.

Не беруся закидати багато докорів, адже не так вже й погано, що КПУ вболіває за долю однієї з найбільших нацменшин в Україні. Однак усе це мало б відбуватися не на шкоду найбільшій, корінній, нації й не за рахунок її приниження. Словом, Компартія України має твердо пам'ятати істину: українська нація ніколи не погодиться на другосортність у власному домі. Тож доки КПУ цього не усвідомить, доти вона буде на обочині української політики. Доти не буде злагоди серед багатонаціонального українського суспільства. Така моя точка зору.

Кирило ЛЕВЧУК.

Костопіль
Рівненської області.

Ізольовані від суспільства

Я народився в родині, де було 8 чоловік. Коли почалася Велика Вітчизняна війна, мене і моїх двох братів забрали на фронт захищати нашу Батьківщину. Брати загинули, а я став інвалідом.

Після війни була велика розруха, яку ми відбудували. Нам, інвалідам війни, в Законі «Про статус ветеранів війни і гарантії їх соціального захисту» написано багато гарантійних привілеїв. Наприклад, безкоштовне отримання автотранспорту. Але за «Таврією» така черга, що ми її не дочекаємося (адже багатьом уже за 80 років). Не розумію, чому держава нам усім не віддасть ці машини?

Депутати, міністри та й сам президент говорять про рівність між українцями. Але встановлювати зарплати по 18—20 тисяч ніхто не забуває. От тільки нам перепадає «аж» 500 гривень!..

Постійно гарантують безплатні ліки, а виходить навпаки: ціни підвищуються, а за пенсію купити — не в змозі.

Звертався до голови Полтавської держадміністрації, щоб мені допомогли з ліками, проте, як завжди, відповіді немає. Я провів газ у свою хатинку. Через це продав корову і велику суму позичив у людей. Але стає страшно від думки, з чого віддавати і як далі жити. Крім усього цього, вже більше п'яти років звертаюся до районної та обласної держадміністрацій, щоб мені провели телефон. От тільки отримую стандартні відповіді: ви у нас, мовляв, на черзі, чекайте, буде зроблено. А скільки чекати? Я в такому віці, що часто потрібно викликати швидку. А як це робити, коли ми, інваліди, ніби ізольовані від суспільства?..

Василь ГОРІЗДРА.

Опішняни
Полтавського району
Полтавської області.

Чернігівський спирт відзначено золотою медаллю. І не тільки

■ ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

Із вагомою перемогою повернулися додому з Києва чернігівські виробники спирту. На галузевому Всеукраїнському конкурсі відзначено золотою медаллю продукцію Холминського спиртозаводу, срібною — Ковальовського, бронзовою — Крисківського, Новоборовицького, Шабалинівського, Чемерського спиртозаводів. Їх зразки етилового спирту ректифікованого сорту «Люкс» оцінені поважною експертною комісією як одні з найкращих в Україні.

Зазначимо, що позитивні зміни щодо якості чернігівських спиртів останнім часом відчули й споживачі. Це насамперед засвідчив дуже промовистий показник — потужне зростання реалізації продукції. За п'ять місяців нинішнього року виробництво спирту на підприємствах державного об'єднання «Чернігівспиртгорілка» становило 153,1 відсотка, порівняно з відповідним періодом минулого року. На такому рівні йде і його продаж. І це попри те, що баланс ринку споживання цієї специфічної продукції в Україні практично не змінився.

Парадоксу, а тим паче якоїсь хитромудрої таємниці в цьому нема. Як вважають у державному об'єднанні «Чернігівспиртгорілка», лікеро-горілчані заводи — головні покупці спирту — переорієнтовують замовлення на чернігівських виробників, бо критерій якості в їхній роботі став визначальним. Досягнути ж вищого рівня її бажаним не одним лише бажанням.

Робота у цьому плані істотно пожвавилась останнім часом, коли державне об'єднання «Чернігівспиртгорілка» очолив професіонал своєї справи з 32-річним стажем роботи у спиртовій галузі Григорій Іванович Жигун. Він працював і рядовим інженером, і керівником спиртозаводу, і на відповідальній посаді в концерні «Укрспирт». Цей солідний досвід нині сприяє визначенню головних пріоритетів спиртової галузі області, компетентній організації виробничого процесу на всіх ділянках. Головну ставку керівник зробив на кардинальну модернізацію наявних потужностей спиртозаводів, зменшення енергоспоживання, зміцнення трудової, виконавчої дисципліни, професійну підготовку-навчання персоналу.

— За досить короткий час зроблено вже чимало, — каже він. — Успіх на Всеукраїнському конкурсі є закономірним результатом наполегливої праці апарату, технологів об'єднання, керівників спиртопідприємств над поліпшенням можливостей устаткування, суворим і ретельним дотриманням технологічного регламенту виробництва продукції. Значну роботу з модернізації обладнання проведено на державних підприємствах «Холминський спиртовий завод», «Ковальовський спиртовий завод». Інвестиції у виробництво у них відповідно становили 3,2 мільйона гривень, 1,7 мільйона гривень. Також наближається до завершення реконструкція брагоректифікаційних відділень Чемерського, Ічнянського, Новоборовицького, Шабалинівського спиртозаводів. Крім цього, на Чемерському та Новоборовицькому спиртозаводах у цьому півріччі будуть впроваджені схеми низькотемпературного розварювання сировини. На інших чотирьох підприємствах згадане стане реальністю восени. Це, по-перше, позитивно вплине на якість спирту, а по-друге, дасть значний ефект в економії теплоенергетичних ресурсів. Плануємо, що витрати на них найближчим часом скоротяться на 30 відсотків. Загалом реконструкції, модернізації виробництва переробних підприємств мають завершитися важливим етапом у їх діяльності — впровадженням системи управління якістю згідно з ДСТУ ISO9001-2001.

В об'єднанні «Чернігівспиртгорілка» сьогодні панує по-справжньому творча, напружена ділова обстановка, націлена на здобуття ще вищого рівня у виробництві продукції. У змінах на краще велика заслуга, крім Григорія Жигуна, начальника технічного відділу Юрія Савченка, начальника контрольно-виробничої лабораторії Валентини Петровської, директора ДП «Холминський спиртовий завод» Юрія Тимошка, його колег — головного інженера Івана Гузя, начальника виробничої лабораторії Любові Костроми, директора ДП «Ковальовський спиртовий завод» Сергія Мисливого та багатьох інших фахівців.

Стратегічні орієнтири чернігівських виробників спиртів спрямовані на подальшу успішну роботу і на ринковому просторі України, і за її межами. До речі, уже з початку року вони поставили зарубіжним партнерам 67 тисяч декалітрів високоякісного спирту. Діяльність у цьому напрямі активно продовжуватиметься і далі. Фахівці об'єднання нині масово підвищують свою професійну кваліфікацію на галузевих курсах, ознайомлюються з досвідом роботи персоналу на кращих спиртозаводах України. Отже, нові золоті медалі — не за горами.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.



На знімку: технолог Холминського спиртозаводу Тетяна Дорошко розповідає про виробничі успіхи генеральному директору державного об'єднання «Чернігівспиртгорілка» Григорію Жигуну.

Фото автора.

■ ОГОЛОШЕННЯ

25 травня 2006 року Господарський суд м. Києва виніс Постанову про визнання ТОВ «СЕКВЕСТР» банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури, справа № 43/285. Термін пред'явлення вимог кредиторів до боржника один місяць з моменту публікації оголошення. Вимоги кредиторів спрямовувати на адресу Господарського суду м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б).

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю підприємство торгівлі «Гарт» (справа №2/125-Б), 32300, м. Кам'янець-Подільський, вул. Заводська, 2, код ЄДРПОУ 21315713, р/рахунки: 2600430100379 у Кам'янець-Подільському відділенні №188 ВАТ «Державний ощадний банк», МФО 375092; 26002310614001 у ліквідатора банку «Україна» по Хмельницькій області, МФО 315308.

Розпорядник майна Головата Марія Дмитрівна (ліцензія від 21.12.2004 р., серія АБ №116127, 32300, Хмельницька область, м. Кам'янець-Подільський, вул. Князів Коріатовичів, 4, кв. 49.

УКРАЇНСЬКА АКАДЕМІЯ ЗОВНІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ

Оголошує конкурс до аспірантури за спеціальностями:

- **08.05.01 - Світове господарство і міжнародні економічні відносини;**
- **12.00.11 - Міжнародне право**

на денну та заочну форму навчання.

Прийом документів **з 1 липня 2006 року до 30 вересня 2006 року.**

Підготовка здійснюється за державним замовленням та за рахунок коштів юридичних та фізичних осіб.

Документи подаються за адресою:

01601, м. Київ, вул. Чигоріна, 57, УАЗТ.

Телефон для довідок: 529-60-87.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 05.06.2006 р. по справі №25/118/06 Товариство з обмеженою відповідальністю «Міг-2000» (адреса: 69013, м. Запоріжжя, вул. Базова, 11, код за ЄДРПОУ 30719500, п/р №26003310094 в філії АБ «Південний» в м. Запоріжжя, МФО 313753) в порядку ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором у справі призначено арбітражного керуючого Шикуленко Олександра Віталійовича, ліцензія АА №783245, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ширшова, буд. 7, к. 82; тел.: (0562) 32-07-00, факс: (056) 744-20-94.

Заяви кредиторів з вимогами до ТОВ «Міг-2000» приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 04.05.2006 р. по справі №18/173 ТОВ Промислова компанія «Алмакс Мануфактура» (вул. Визволення, 21, м. Полтава; 36039, код ЄДРПОУ 21056430) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Штепенко Євгенія Олександровича (ліцензія №783004 від 15.03.2004 р.), 36003, м. Полтава, майдан Незалежності, 1-Б, кімн.12, тел.:(0532) 614-247.

Господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, Площа Свободи, 5, Держпром, 8 під.) порушено справу №Б-39/28-06 від 19 квітня 2006 р. про банкрутство Акціонерного товариства «Укрвтормет» (код ЄДРПОУ 24139056, юридична адреса: 61002, м. Харків, вул. Чернишевського, 66, фактичне місце знаходження: 61007, м. Харків, пр. Косіора, 91), рахунки: п/р 26003198142001 в Харківському ГРУ ПриватБанку, МФО 351533; п/р 26002012574 в ХАК «Зембанк», МФО 351652) та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Воловик Людмилу Олексіївну, ліцензія серії АА №779218 від 17.08.2004 р., адреса: 61123, м. Харків, а/с 1203.

Письмові заяви кредиторів та інвесторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

За адресою: м. Ужгород, вул. Підградська, 59 відбудуться аукціони з продажу майна наступних підприємств:

18 липня 2006 р. об 11 год. 00 хв. - КП «Райагробуд», а саме: Лот № 1: Будівля пилорами, заг. площа 591,83 м. кв., за ціною 133200,00 грн. Лот № 2: Будівля столярного цеху, заг. площа 341,00 м. кв., за ціною 75600,00 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Рахівський р-н., м. Рахів, вул. Карпатська, 12.

18 липня 2006 р. об 12 год. 00 хв. - ДП «Великоберезнянський консервний завод», а саме: Лот № 1: Бесідка заг. пл. 9,0 м. кв. - 799,68 грн.; Лот № 2: Кіоск металевий заг. пл. 1,6 м. кв. - 183,96 грн.; Лот № 3: Автомобіль ВАЗ - 21213 легковий, бензин, № кузова ХТА212130S112954, 1995 р. в., реєстр.№ 0998 ІКА - 11624,76 грн.; Лот № 4: Автомобіль КАМАЗ 5410 тягач, дизель, № кузова 180076, 1988 р. в., реєстр. № 80-18 ЗАМ - 30118,20 грн.; Лот № 5: Автомобіль ЗИЛ 130 вантажний бензин, № кузова 762610, 1983 р. в., реєстр. № 61-69 ЗАН - 4615,80 грн.; Лот № 6: Будівля котельні - 6900,60 грн.; Лот № 7: Оцтовий цех - 288427,00 грн.; Лот № 8: Машина моєчна БЗ ВРБВ, 1992 р. в. - 7140,00 грн.; Лот № 9: Димосос 1990 р. в. - 343,00 грн.; Лот № 10: Автомат для нагріву А9КБВ, 1991 р. в. - 22197,70 грн.; Лот № 11: Компресор ЦД 243, 1990 р. в. - 545,00 грн.; Лот № 12: Розливочний автомат ДНПЗ №296, 1998 р. в. - 23324,00 грн.; Лот № 13: Фасовочно-закатувальна машина БЗВРБ73, 1998 р. в. - 21310,10 грн.; Лот № 14: Вібробункер, 1991 р. в. - 999,60 грн.; Лот № 15: Машина для виготовлення ковпачків Л5ВПК «Алка», 1994 р. в. - 3427,20 грн.; Лот № 16: Сатураторна установка, 1990 р. в. - 8878,80 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Великоберезнянський р-н., смт. В. Березний, вул. Заводська, 13.

19 липня 2006 р. об 11 год. 00 хв. - ЗАТ «Іршавська меблева фабрика», а саме: Лот № 1: Лісопильний цех, заг. площа 240,00 м. кв. з пилорамою вертикальною Р-63, за ціною 25428,00 грн.; Лот № 2: Трактор Карпатець ПА-10, державний реєстр. № 55-42 ЗА, колір коричневий, 1991 р. в., № двигуна ОМ2868, № шасі 16642, за ціною 40097,00 грн.; Лот № 3: Компресор ЧВУ 1-5/9 № 1, за ціною 6377,60 грн.; Лот № 4: Компресор ЧВУ 1-5/9 № 2, за ціною 5181,80 грн.; Лот № 5: Компресор ЧВУ 1-5/9 № 3, за ціною 5181,80 грн.; Лот № 6: Ножиці гільйотинні Р-63, за ціною 3852,64 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Іршавський р-н., м. Іршава, вул. Федорова, 20.

19 липня 2006 р. об 12 год. 00 хв. - ПП «Олсвіт», а саме: Лот № 1: Право вимоги ПП «Олсвіт» до ТОВ «Ноблес ЛТД», за ціною 1,00 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, Іршавський р-н., м. Іршава, вул. Залізнична, 4а.

Для участі в аукціоні потенційним покупцям за три дні до початку аукціону слід подати організатору торгів відповідні заявки, необхідні документи та внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 10% від початкової ціни продажу об'єкта на рахунок організатора торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Закарпатській області у УФ «Укргазбанк» м. Ужгород, п\р № 2600111506, Код 26252740, МФО 312776 та реєстраційний внесок (17 грн.) на рахунок організатора торгів - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Закарпатській області у УФ «Укргазбанк» м. Ужгород, п\р № 260091506, Код 26252740, МФО 312776. Затверджений протокол торгів є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між покупцем та продавцем. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися до організатора торгів за адресою: м. Ужгород, вул. Підградська, 59. Заявки приймаються з 09 до 14 години.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) постановою від 20.03.2006 р. по справі №15/720-б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру ТОВ «Київські цінні папери» (04210, м. Київ, пр-т Героїв Сталінграда, 16, код 23155739, рах. №26005200000510 в Мінській філії АКБ «Укрсоцбанк», МФО 322131).

Ліквідатором банкрута призначено Щербаня О. М., ліцензія АБ №271582 від 30.11.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Господарським судом Хмельницької області (29000, м. Хмельницький, Майдан Незалежності, 1) порушено справу №2/114-Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Будівельна компанія «Кам'янець», код ЄДРПОУ 01353835; 32300, Хмельницька область, м. Кам'янець-Подільський, вул. Князів Каріатовичів, 37-А; р/р 26005325612003 в КБ «Приватбанк», МФО 215405.

Розпорядник майна - Головата Марія Дмитрівна (32300, м. Кам'янець-Подільський, вул. Князів Каріатовичів, 4, кв. 49, м. Кам'янець-Подільський (ліцензія АБ №116127 від 21.12.2004 р.).

Господарський суд Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) 14.11.2005 р. порушив справу № 6/269-5/213 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Виробниче підприємство «Крона» - с. Грабовець, Стрийський р-н, Львівська обл., 82435, код ЄДРПОУ 32282622, р/р №26053587019050 в ЗГРУ КБ «Приватбанк», МФО 325321. Ухвалою суду від 22.05.2006 р. припинена ліквідація та введена процедура розпорядження майном боржника.

Розпорядником майна призначений Липський Сергій Іванович, ліцензія серії АА №783160 від 17.05. 2004 р. Адреса: 79013, м. Львів, а/с 4389.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 07.06.2006 р. по справі №21/125/06 Український промислово-інвестиційний консорціум «Металургія» (адреса: 69037, м. Запоріжжя, вул. Рекордна, 20-а, код за ЄДРПОУ 30958323, п/р №26008001000285 в ЗТФ ВАТ Банк «БІГ-Енергія», МФО 313708) в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором у справі призначено арбітражного керуючого Чечельницького Олександра Йосиповича, ліцензія АБ №216931, поштова адреса: 01000, м. Київ, пр. Королькова, буд. 2-в, к. 104.

Заяви кредиторів з вимогами до Українського промислово-інвестиційного консорціуму «Металургія» приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Ліквідатор ЗАТ «КримавтоГАЗ» (код ЄДРПОУ 19454904, адреса: 95050, м. Сімферополь, пров. Лавандовий б. 2) арбітражний керуючий Космачевський Ю. І. ПОВІДОМЛЯЄ всіх зацікавлених осіб про те, що на чергові публічні торги, які будуть проведені **21 липня 2006 року у 11:00** за адресою: м. Сімферополь, пров. Лавандовий б. 2 буде виставлено майно банкрута ЗАТ «КримавтоГАЗ» наступного складу:

- лот № 1 в кількості 23 інвентарних об`єкта нерухомого майна, та 901 позиція частково змонтованого обладнання фарбувального комплексу «Хайден», яке знаходиться за адресою: м. Сімферополь, пров. Лавандовий б. 2 та є основною складовою частиною автозбирального заводу, а також 9 інвентарних об'єктів нерухомого майна, які знаходяться за адресою: м. Севастополь, вул. Стахановців б. 3, та є діючої станцією технічного обслуговування та ремонту автомобілів. Все майно, включено в лот, знаходиться в заставі у ВАТ «Укрексімбанк». Початкова вартість лота, яка встановлена експертним шляхом, складає 30`810`000,00 грн.;

Ціна вказана без урахування податку на додану вартість.

Все майно, яке виставлено на продаж, належить банкруту на правах одноосібної власності. Інших, ніж вказані вище, відомих ліквідатору банкрута обмежень стосовно вільного обороту майна, яке виставлено на продаж, не встановлено.

Основні дані про порядок, умови та терміни проведення торгів:

- розмір гарантійного внеску (задатку) - 10 % від початкової ціни лоту;

- порядок сплати гарантійного внеску (задатку) - платіж повинен бути зачислений на рахунок банкрута № 2600005841359 в ялтинської філії ВАТ «Укрєксімбанк», МФО банка 324786, з відміткою: «гарантійний внесок за участь в торгах з продажу лота № ____»

- фіксовані умови: майно продається за принципом «як воно є», без технічної та іншої документації та права покупця на претензії по якості та комплектності. Рішення питань оформлення прав на землекористування, а також державна реєстрація прав власності на отримане майно здійснюється та оплачується покупцем самостійно на свій страх та ризик;

- термін сплаті за куплене майно: не пізніше 10 діб з моменту підписання договору купівлі-продажу;

- форма сплати: виключно грошові кошти в національної валюті України на банківський рахунок продавця № 2600005841359 в ялтинської філії ВАТ «Укрєксімбанк», МФО банка 324786;

Подача заяв на участь в торгах, а також ознайомлення з документацією о торгах здійснюється за адресою: м. Сімферополь, пров. Лавандовий б. 2, ЗАТ «КримавтоГАЗ» в робочі дні з 9:00 до 17:00

Вичерпний перелік майна, включеного до лотів, порядок продажу, а також інша документація про торги, про боржника та про його майно, розміщені на сайті: www. bankrot. crimea. ua.

Остаточний термін реєстрації для участі в торгах та сплати гарантійного внеску: 17:00 20 липня 2006 року

До участі в торгах допускаються особи, які своєчасно сплатили гарантійний внесок, своєчасно подали ліквідатору документи, вичерпний перелік яких встановлений порядком проведення торгів, та виконали інші вимоги згідно з затвердженим комітетом кредиторів порядком продажу .

Довідки з питань торгів за телефонами:
0652-515551, 521246, 222084

При публікації річної фінансової звітності ВАТ АКБ "АВТОКРАЗБАНК" за 2005 рік в газеті "Голос України" №97 (3847) за 30 травня 2006р. на стор. 23, був оприлюднений проект аудиторського висновку. З метою виправлення неточностей публікуємо остаточний варіант:

Аудиторський висновок
незалежного аудитора аудиторської фірми "Аналітик"
за наслідками аудиту фінансової звітності
ВАТ АКБ "АВТОКРАЗБАНК"
за період з 1 січня 2005 р. по 31 грудня 2005 р.
Керівництву ВАТ АКБ "АВТОКРАЗБАНК"
Акціонерам ВАТ АКБ "АВТОКРАЗБАНК"

Аудиторська фірма "Аналітик" на підставі договору від 28.10.2005 р. № 52 провела аудит річного фінансового звіту, що додається, у вигляді балансу, звіту про прибутки та збитки, звіту про власний капітал, звіту про рух грошових коштів та приміток ВАТ АКБ "АвтоКрАЗбанк" (далі - Банк) за період з 1 січня 2005 р. по 31 грудня 2005 р.

Відповідальність стосовно зазначеної фінансової звітності несе керівництво Банку.

Нашим обов'язком є висловлення висновку по цій фінансовій звітності на підставі проведеного аудиту.

Ми провели нашу перевірку у відповідності з вимогами Закону України "Про аудиторську діяльність", Закону України "Про банки і банківську діяльність", нормативних актів Національного банку України та Міжнародних стандартів аудиту та етики, прийнятих в якості національних стандартів аудиту в Україні. Ці нормативи вимагають, щоб планування та проведення аудиту було спрямоване на одержання розумних підтверджень щодо відсутності у фінансовій звітності суттєвих помилок. Під час аудиту зроблені дослідження шляхом тестування доказів на обґрунтування сум та інформації, розкритих у фінансовій звітності, а також оцінку відповідності застосованих принципів обліку нормативним вимогам щодо організації бухгалтерського обліку та звітності в Україні, чинних протягом перевіряємого періоду.

На думку аудитора, проведена аудиторська перевірка забезпечує розумну основу для аудиторського висновку.

Звертаємо увагу на те, що за оцінкою керівництва Банку резерви під активні операції сформовані в повному обсязі. Однак, за розрахунками аудиторів, розмір резервів під кредитні ризики, які відображені у фінансовій звітності Банку, на 1 359,1 тис. грн. менший, ніж того потребують нормативні вимоги Національного банку України.

Фінансова звітність, за винятком впливу розбіжностей, які викладені вище, підготовлена на основі дійсних даних бухгалтерського обліку і повно та достовірно подає фінансову інформацію про Банк станом на кінець дня 31.12.2005 р. згідно з нормативними вимогами щодо бухгалтерського обліку та звітності в Україні.

В результаті проведення аудиту встановлено, що надана інформація, з урахуванням вищенаведеного, в усіх суттєвих аспектах дає дійсне і повне уявлення про реальний стан активів та пасивів Банку, результати його операцій і рух коштів за 2005 рік. Система бухгалтерського обліку, що використовується Банком, відповідає законодавчим та нормативним вимогам.

Голова правління АФ "Аналітик" **І. О. Каштанова**
Сертифікат аудитора банківських установ № 0000050
27 березня 2006 року, місто Київ

Постановою господарського суду Одеської області по справі №2-32-24/292-03-9660 від 01 червня 2006 р. визнано банкрутом ЗАТ «Одеська фабрика технічних тканин» (м. Одеса, вул. В. Стуса, 2б, рахунок 2600830019053 в Одеській філії АКБ СР «Укрсоцбанк» м. Одеси, МФО 328016, код ЄДРПОУ 00306420) та розпочата ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Аймедова Володимира Какабаєвича, ліцензія АБ №216721 від 09.02.2005 р., адреса: м. Одеса, пров. Хрустальний, буд. 3.

Постановою господарського суду Львівської області від 06.06.2006 р. (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) за заявою ТзОВ «Львівцентробуд» визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Фірма «Меркурій Лтд», справа 6/23-8/39, юридична адреса: Львівська область, Буський р-н, с. Заводське, вул. Підставська, 1, р/р 260093381 в ЛФ ВАТ АБ «Укргазбанк», м. Львів, МФО 325967, код ЄДРПОУ 33394630.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Джала Є. Ю. Ліцензія серії АА №78051 від 06.04.2004 р., проживає: 79010, м. Львів, вул. Ніжинська, 16/41.

Постановою господарського суду Львівської області від 06.06.2006 р. (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) за заявою ТзОВ «Львівцентробуд» визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Галпромекспоцентр», справа 6/22-8/38, юридична адреса: Львівська область, Буський р-н, с. Заводське, вул. Підставська, 1, р/р 260023380 в ЛФ ВАТ АБ «Укргазбанк», м. Львів, МФО 325967, код ЄДРПОУ 33394625.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Джала Є. Ю. Ліцензія серії АА №78051 від 06.04.2004 р., проживає: 79010, м. Львів, вул. Ніжинська, 16/41.

Постановою господарського суду Харківської обл. (61022 м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під.) від 01.06.2006 р. по справі № Б-39/31-06 товариство з обмеженою відповідальністю «Буденерготранс» (64200, Харківська обл., м. Балаклія, вул. Жовтнева, 16, ЄДРПОУ 33071492) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бережнову Юлію Євгенівну, ліц. АА № 779305 від 27.10.2004 р., м. Харків-174, пр. Перемоги, 59, кв. 259.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від публікації за тел. 8 (067) 787-99-45.

Господарський суд м. Києва (м. Київ-30, вул. Б. Хмельницького, 44-в) Постановою від 25.04.2006 р., №15/283-б визнав Впроваджувальне науково-виробниче об'єднання «Інфід», код ЄДРПОУ 03066689, м. Київ, вул. Лисогірська, 4, р/р №260031935 ПКФ АППБ «Аваль», МФО 322506, банкрутом.

Ліквідатором банкрута призначено ДПІ у Голосіївському районі м. Києва (ініціюючого кредитора).

Шановні акціонери!
Правління ВАТ «Домобудівний комбінат №4»

Повідомляє про проведення позачергових зборів акціонерів, які відбудуться 1 серпня 2006 року о 16 годині 00 хвилин за адресою: 04074, м. Київ, вул. Лугова, 13, у приміщенні актового залу Заводу залізобетонних виробів.

Реєстрація акціонерів для участі у загальних зборах акціонерів розпочнеться в день проведення зборів.

Початок реєстрації о 14 годині, закінчення реєстрації о 15 год. 30 хв. за вищевказаною адресою.

Для реєстрації акціонерів ВАТ «ДКБ-4» акціонери повинні мати при собі документ, що посвідчує особу, а представникам акціонерів додатково мати доручення (довіреність), що підтверджують їх повноваження, оформлені і засвідчені у відповідності до вимог чинного законодавства.

Порядок денний:

1. Про зміни у складі Правління товариства.
2. Про зміни у складі Спостережної ради товариства.
3. Внесення змін до Статуту товариства.
4. Внесення змін до внутрішніх нормативних документів.

Свої пропозиції щодо порядку денного зборів акціонери Товариства можуть направляти на адресу Правління товариства не пізніше ніж за 30 днів до дати проведення загальних зборів.

За додатковою інформацією звертатись за адресою: 04074, м. Київ, вул. Лугова, 13.

Тел.: 430-96-66.

ШАНОВНІ АКЦІОНЕРИ ВІДКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ СТРІЛОЧНИЙ ЗАВОД»

Повідомляємо Вас, що Правління товариства прийняло рішення про скликання загальних зборів акціонерів ВАТ «Дніпропетровський стрілочний завод» на 05 серпня 2006 року о 13:00 годині за адресою: м. Дніпропетровськ, пр, Калініна, 47 (палац культури ім. Ілліча).

Порядок денний:

1. Відкликання та обрання Голови та членів Правління Товариства.
2. Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.
3. Відкликання та обрання Голови та членів Спостережної ради Товариства.
4. Про зміну реєстратора, що здійснює ведення системи реєстру власників іменних цінних паперів Товариства.
5. Внесення змін та доповнень до Статуту Товариства.
6. Про внесення змін та доповнень до внутрішніх документів Товариства.

Реєстрація акціонерів та їх представників відбудеться 05 серпня 2006 року з 11-00 до 12-45 за місцем проведення зборів.

Для участі у зборах акціонерам необхідно мати при собі паспорт, а представникам акціонерів - паспорт та доручення на право представляти інтереси акціонерів на загальних зборах, оформлене згідно з вимогами чинного законодавства.

Телефон для довідок: (056) 374-91-33, факс: (056) 374-91-37.

Правління Товариства.

Постановою Господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 13.04.2006 р. по справі №Б-7/88 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура щодо суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Котика Павла Ігоровича (інд. код. 2778504410, юр. адреса: 77300, Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Рубчака, 13/22, р. р.№26005252938001 в ІФФ КБ «Приватбанк», МФО 336677).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Юрківа В. Б. (ліцензія АБ №116120 від 20.12.2004 р., поштова адреса: 77304, Івано-Франківська обл., м. Калуш, вул. Біласа і Данилишина, 14, а/с 86 тел.: (03472) 5-12-25),

Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) від 05.06.2006 р. по справі №Б29/117/06 Закрите акціонерне товариство з іноземними інвестиціями «Концерн Регіони України» (адреса: 49021, м. Дніпропетровськ, вул. Берегова, 200, код за ЄДРПОУ 25017421, п/р №26000118682001 в КБ «ПриватБанк», МФО 305299) в порядку ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором у справі призначено арбітражного керуючого Шикуленко Олександра Віталійовича, ліцензія АА №783245, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ширшова, буд. 7, к. 82; тел.: (0562) 32-07-00; факс: (056) 744-20-94.

Заяви кредиторів з вимогами до ЗАТ з ІІ «Концерн Регіони України» приймаються протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) постановою №15/375-б від 06.06.2006 р. визнав банкрутом Приватне підприємство «Танос-Плюс» (м. Київ, б-р Л. Українки, 15, код 33235065, р/р №260010347400 в АБ «Брокбізнесбанк», МФО 300249).

Ліквідатором призначено Грицай С. О. (ліцензія №719865 від 23.02.2004 р.), тел.: (044) 236-11-17.

Постановою господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 01.06.2006 р. по справі №12/13-06 товариство з обмеженою відповідальністю «Вілан» (42000, Сумська обл., м. Ромни, вул. Урицького, 43, кв. 8, р/р 26001000220002 в Філія ВАТ КБ «Надра» у м. Ромни, МФО 337773, код 30712683) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сисоєва Олексія Валерійовича, ліцензія серії АБ №176146 (адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, кімн. 49-А).

Постановою господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 01.06.2006 р. по справі №12/99-06 товариство з обмеженою відповідальністю «Монарх» (42600, Сумська обл., м. Тростянець, пров. Фадеєва, 13, р/р 260079954 в СОД АППБ «Аваль» м. Суми, МФО 337483, код 23637361) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сисоєва Олексія Валерійовича, ліцензія серії АБ №176146 (адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, кімн. 49-А).

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) ухвалою порушив справу №Б-50/33-06 про банкрутство ТОВ «Мітос» (61052, м. Харків, вул. Дмитрівська, 19, р/р №2600230170661 1 в філії Жовтневого відділення «Промінвестбанку» м. Харкова, МФО 351373, код ЄДРПОУ 00293485). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Дьоміна Олега Олександровича (ліцензія АБ №176242 від 05.09.2005 р., Харківська обл., Красноградський район, с. Наталине, вул. Радянська, буд. 69, кв. 14). Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 05.06.2006 р. по справі №7/47-06 Товариство з обмеженою відповідальністю «Роменський м'ясокомбінат» (42006, Сумська обл., м. Ромни, вул. Прокопенка, 87, р/р 26000750062550 в СОФ АКБ «Укрсоцбанк» м. Ромни, МФО 337018, код 32460398) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чупруна Євгена Вікторовича, ліцензія серії АБ №176263 (адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, кімн. 49-А).

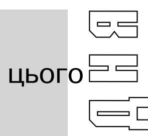
Господарським судом Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) порушено провадження у справі №110/2б-2006 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Племзавод Шевченківський» (08462, Київська область, Переяслав-Хмельницький район, с. Шевченкове, код 24218330, п/р №26002301805 в Святошинському відділенні №8069 Ощадного банку України м. Києва, МФО 320218).

Розпорядником майна призначений арбітражний керуючий Єгоренков Сергій Валентинович (01133, м. Київ-133, бул. Л. Українки, буд. 19, к. 138).

ПАРАД ПОРАД

***17 червня* в Україні — хмарна погода з проясненнями. Дощі в західній частині, подекуди грози, град. Температура вночі — 9—14 градусів тепла, вдень —18—23, на крайньому заході — до +25 (у Карпатах вночі — 3—8 тепла, вдень — 8—13); у південній частині та східних областях вночі — 12—17, вдень — 21—26 градусів тепла.**





16 ЧЕРВНЯ

■ 1831. В Одесі помер Олександр Ланжерон, генерал-губернатор Новоросійського краю, головнокомандувач Бузького та Чорноморського козацьких військ. ■ 1866. На Київщині народився Володимир Ротмістров, агроном, один із засновників дослідної справи в Росії й Україні. ■ 1896. Народився Жан Пежо, французький промисловець і конструктор автомобілів. ■ 1925. Засновано «Артек». ■ 1926. В УРСР вийшла постанова «Про пам'ятки культури і природи». ■ 1956. У Варшаві відбувся I з'їзд Українського громадсько-культурного товариства. ■ 1971. ЦК КПРС ухвалив постанову «Про посилення атеїстичного виховання населення».

Така різна капуста

■ КОМОРА ВІТАМІНІВ

Білоголова

Досить поживна, містить різноманітні сполучення сірки, мінеральні солі, калій, необхідний для нормальної роботи серцево-судинної системи, а також фолієву кислоту, незамінну для вагітних і жінок, що годують. Велика кількість клітковини активізує роботу шлунково-кишкового тракту. Малокалорійна, в ста грамах — лише 28 калорій, тому можна не побоюватися набрати зайву вагу.

У лікувальних цілях використовують листя, свіжовиджатий сік, квашену капусту і розсіл. На думку фахівців, останній набагато корисніший, ніж сама капусти. Його регулярне вживання в теплому вигляді перед їжею підсилює секрецію жовчі і стимулює роботу підшлункової залози.

Червоноголова

Кольором зобов'язана особливому пігменту — антоціану, що запобігає шкідливому впливу радіації, а ціанідин, що міститься в ній, позитивно впливає на серце і судини. У ній удвічі більше клітковини й учетверо — каротину, ніж у білоголовій. Численні дослідження підтвердили, що сік червоноголової капусти успішно бореться з туберкульозною паличкою.

Цвітна

За вмістом по живних речовин значно перевершує білоголову. 50 грамів капусти забезпечує організм добовою нормою вітаміну С. Крім того, у ній містяться вітаміни В1, В2, РР, мікро- і макроелементи: солі заліза, кальцію, фосфору, а також особлива речовина — холін, що знижує рівень холестерину в крові і рятує судини від атеросклерозу. У ній набагато менше клітковини і вона легше засвоюється.

Броколі

Капуста нагадує цвітну, але має зелені, фіолетові й білі суцвіття. Дієтологи вважають її найкориснішою. У броколі — й аскорбінка, і каротин, і вітаміни групи В, і вітамін РР, і головний помічник у боротьбі зі зморшками і передчасним старінням — вітамін Е. 200 грамів броколі в день захистять від склерозу, гіпертонії, виразки шлунку і емфіземи легень. Уживати можна в будь-якому вигляді, ось тільки консервувати не варто, вона не витримує тривалої термообробки.

Брюссельська

Більш схожа на низькорослу кукурудзу. На її стеблі міститься від 20 до 50 дрібних, розміром з волоський горіх, голівок. У цій капусті багато фолієвої кислоти і калію, а за кількістю аскорбінки вона перевершує навіть лимон. А якщо врахувати, що вона має ще й антиканцерогенні властивості, то в любителів маленьких голівок є всі шанси дожити до глибокої старості.

Пекінська

Це найніжніший і найсоковитіший сорт капусти. У ній немає твердого качана, проте багато вітамінів, що зберігаються майже всю зиму.

Кольрабі

Більш схожа на ріпу, ніж на капусту. Насправді великий плід зеленого або фіолетового кольору — це потовщене стебло, що за смаком нагадує головку білоголової капусти, щоправда, набагато соковитішу, ніжнішу і солодшу. За вмістом вітаміну С кольрабі не поступається лимону й апельсину. Регулярне вживання цієї капусти знижує артеріальний тиск, зміцнює серце і навіть знижує ризик ракових захворювань.

Савойська

Багата на амінокислоти, вуглеводи, пектини, вітаміни С и Е, каротин, тіамін, рибофлавін, солі калію, фосфору і заліза, особливі олії і фітонциди. Містить спирт маннита — біологічно активну речовину, що використовують у фармацевтичній галузі для виробництва діабетичних препаратів і харчових продуктів. Савойська нагадує білоголову, але її темно-зелені «гофровані» листя мають ніжніший смак і аромат.

Наталія ПШИГАЛІНСЬКА.

■ ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Розтяжки

У мене на тілі з'явилися розтяжки. Поясніть, чому так сталося, і розкажіть, як їх можна позбутися?

Лариса КОТЕЛЬЧУК.

Миколаїв.

Розповідає дерматолог, головний лікар Центру корекції рубців і розтяжок Інституту дерматокосметології лікаря Богомолець Ігор САФОНОВ:

— Розтяжки, або стриї — це результат перерозтягання колагенових волокон шкіри, що становлять її каркас. З'являються розтяжки внаслідок вагітності, різкого зниження ваги, стрімкого росту в період статевого дозрівання, тривалого лікування гормональними препаратами.

До певного моменту колагенові волокна розтягуються, а потім розриваються. У місці розриву шкіра просідає й утворюється атрофічний рубець (стрия). Знову обривки волокон ніколи не зростаються «кінець у кінець», але при створенні певних умов можна стимулювати синтез нового колагену, і тоді розтяжки будуть менше помітними: зменшується їхня ширина і глибина, шкіра поступово згладжується.

Тільки аплікації лосьйонів, тоніків і кремів зазвичай видимого поліпшення не дають. Їх необхідно використовувати у поєднанні з різними медикаментозними і/або апаратними методами — шліфування шкіри, пілінги, ін'єкції, мезотерапія. Хірургічне вирізування можливе тільки в тому разі, якщо є надлишок шкіри. Вибір методу лікування визначає лікар на консультації.

■ ФОТОПОРАДА

Якщо вам не хочеться розлучатися зі старими іграшками, переселіть їх до під'їздів ваших будинків. Саме так зробили жителі Запоріжжя. І тепер біля ліфтів та східців сусідам посміхаються милі ведмедики та пупсики нашого дитинства.

Фото Ірини ВОЛОШКИ.

Запоріжжя.



Смачна шкуринка на курці

■ КУЛІНАРНІ ПРЕМУДРОСТІ

✔ М'ясо старої птиці буде смачнішим, якщо перед готуванням на годину покласти його у воду з оцтом.

✔ Щоб відрізнити молоду курку від старої, потрібно знати, що у старих курей лапи покриті товстою шкірою з великими лусочками. У тушки шкіра нерівна, шорсткувата, жир жовтий, гостра грудна кісточка тверда і негнучка.

✔ Щоб під час смаження у птиці з'явилася смачна кірочка, бажано перед смаженням змазати її сметаною чи майонезом.

✔ Щоб визначити готовність птиці під час смаження, потрібно проколоти тушку вилкою. З'явився безбарвний сік — м'ясо готове.

Регулювання часу в Інтернеті

■ ШКОЛА ДЛЯ БАТЬКІВ

Часто замість використовувати Інтернет для виконання домашніх завдань і досліджень діти проводять там години, обмінюючись миттєвими повідомленнями, граючись в онлайнові ігри та розмовляючи з незнайомими людьми в чат-кімнатах. Ось деякі поради батькам для регулювання часу перебування дітей в Інтернеті.



☛ Не пропустіть симптоми інтернет-залежності. Замисліться над тим, чи не позначається використання Інтернету на успішності дитини, її здоров'ї, стосунках із членами сім'ї та друзями. Визначте, скільки часу вона проводить в онлайні.

☛ Не бійтеся звертатися по допомогу. Якщо в дитини проявляються ознаки інтернет-залежності, зверніться до фахівців по консультацію. Маніакальне використання Інтернету може бути симптомом інших проблем, зокрема депресії, озлобленості, низької самооцінки.

☛ Проаналізуйте власні звички. Чи немає у вас проблеми з контролем перебування в Інтернеті? Пам'ятайте, що для дитини ви — найперший приклад у житті.

☛ Не забороняйте використання Інтернету. Мережа є важливою частиною соціального життя багатьох підлітків. Установіть домашні правила, які сайти можна відвідувати дитині, і дотримуйтеся їх. Ці правила можуть передбачати певний проміжок часу, протягом якого можна перебувати в онлайні, заборону використання Інтернету, поки не зроблено домашні завдання, заборону відвідування чат-кімнат або перегляду матеріалів для дорослих.

☛ Тримайте комп'ютер у відкритій зоні. Встановіть комп'ютер у загальній зоні своєї оселі, а не в кімнаті дитини.

☛ Установіть баланс. Заохочуйте та підтримуйте бажання дитини займатися іншими справами, особливо спортивними іграми.

☛ Допомагайте дітям спілкуватися з іншими в реальному житті. Якщо дитина сором'язлива, організуйте для неї заняття з набуття навичок спілкування. Заохочуйте дитину до справ, які сприяють її спілкуванню з іншими дітьми.

☛ Стежте за тим, що роблять діти в Інтернеті. Використовуйте програми, які здійснюють моніторинг та обмежують використання Інтернету, зокрема засоби батьківського контролю.

☛ Пропонуйте альтернативи. Якщо вам здається, що дитину цікавлять лише онлайнові відеоігри, спробуйте привчатити її до офлайнових «замінювачів» улюблених ігор. Наприклад, якщо дитині подобаються рольові ігри у стилі фентезі, заохочуйте читати її книжки з фентезі.

Докладніші поради можна знайти на веб-сайті Майкрософт (http://www. microsoft. com/ukraine/ athome/security/chil dren).

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Малюнки Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Редактор номера
Іван ІЛЛЯШ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:
для фізичних осіб — 40224, 08775.

для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік:
для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І.
(Друкарня «Нормальные цены»)
61068, м. Харків,
вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 107

ВАТ «Видавництво «Київська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2275

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

